

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

卐 卐 卐

પુસ્તક ૪૭ મું.

સંવત ૨૦૦૬.

આત્મ
સં. ૫૪

અંક ૫ ભો.

તા. ૧૪-૧-૫૦

પોષ

: વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક:-

શ્રી બૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧ સામાન્ય જિન સ્તવન (મુનિરાજશ્રી જખૂવિજયજી મહારાજ)	૯૫
૨ દેવગિરિ અને પેથકશાહ (, ,)	૯૬
૩ સત્શાસ્ત્ર (મુનિરાજશ્રી જિગ્નાસુ)	૧૦૪
૪ અન્યકારોની પદ્ધતિ-પૂર્વકાલીન પ્રણેતાદિનો નિર્દેશ (પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડીયા એમ. એ.)	૧૦૫
૫ દશમા શ્રી વિશાલ જિન સ્તવન (ડોક્ટર વલ્લભદાસ નેણુસીભાઈ)	૧૦૭
૬ ધર્મ-કૌશલ્ય (લે. મૌતિક)	૧૧૧
૭ મુક્તિ જાંખના (શ્રીયુત મફતલાલ સંઘવી)	૧૧૩
૮ સભાના સાહિત્ય પ્રકાશન માટે ઉચ્ચ અભિપ્રાયો... (મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ)	૧૧૪
૯ ગરીબ દુઃખીઓની સેવા ધર્મ પ્રાપ્તિના સાચા માર્ગ (સાક્ષરવર્ગશ્રી પુણ્યવિજયજી મં)	૧૧૫
૧૦ વર્તમાન સમાચારો	૧૧૪
માનવત્વનો મેળાવડો	૧૧૪
આચાર્યશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજીને માટે જામનગરમાં શોક સભા અને ભક્તિ.	૧૧૬
આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના વિહારનું સંઘ ભક્તિ સહિત વર્ણન	(સભા) થી
જૈન કોનફરન્સનું સત્તરમો અધિવેશનનો નિર્ણય	૧૧૮
સાહાર સ્વીકાર	૧૧૮

આ માસમાં થયેલા માનવંતા પેટ્રન અને લાઈફ મેમ્બરો.

૧ ડોક્ટર સાહેબ વલ્લભદાસ નેણુસીભાઈ	૭ મુનીમજી શિરેમજી નેમાજી	લાઈફ મેમ્બર
મેહેતા પેટ્રન સાહેબ	૮ શાહ ધરમચંદ ખેતસીભાઈ	,,
૨ શ્રીબાંખલી જૈન સ્વેતાંબર લાઇબ્રેરી લાઈફ મેમ્બર	૯ શાહ અમુલખ વિદુલદાસ	,,
૩ આચાર્યશ્રી વિજયરામચંદ્રસૂરિ શાસ્ત્રસંગ્રહ ,,	૧૦ શાહ કેશવલાલ દામોદરદાસ	,, બીજા વર્ગમાંથી
૪ શ્રી વીસલપુર જૈન સંઘ ,,	૧૧ શાહ મનસુખલાલ ગુલાબચંદ	,,
૫ શ્રીમતી મંગળાબહેન કુકીરચંદ ,,	૧૨ શાહ શાંતિલાલ ઓધવજી	,, વાર્ષિકમાંથી
૬ શેઠ રામચંદ્ર કસ્તુરજી મુથા ,,	૧૩ શાહ ચીમનલાલ રતનચંદ	બીજા વર્ગના લા.

આવકારદાયક સમાચાર

આ સભા તરફથી ગતિમાન થયેલ (અનેકાન્તવાદ ધર્મ વિષય લખવા માટેની) ઇનામી નિયંધની યોજના અને તેજ રીતે દરવર્ષે જૈન સંસ્થા સાહિત્ય પ્રકાશનના શરૂ કરેલ કાર્ય માટે જૈન મુનિમહારાજઓ જૈન અને જૈનેતર વિદ્વાનો તરફથી આવકારદાયક-પ્રશંસાના તેમજ સહકારના પત્રો મળ્યે જાય છે. આ જૈન ધર્મનો મહાન અખંડ-સિદ્ધાંત (અનેકાન્તવાદ ધર્મ) ઉપર નિયંધ લખવા જે જે મુનિમહારાજઓ, વિદ્વાનો-વિચારકો, અભ્યાસીઓ વગેરે મહાશયોને વિનંતિ કરી નિયંધ લખવા આમંત્રણ આપ્યા હતા જે આપેલી મુદત સુધી ગુજરાતી-ઈંગ્લેજી, હિન્દી, મરાઠી વગેરે ભાષામાં આવી ગયેલ છે, તેનો નિર્ણય કરવા માટે કમીટીઓ પણ નિમાઈ ગયેલ છે; જેનો સૌથી શ્રેષ્ઠ નિયંધ હશે તેમને આગળ આત્માનંદ પ્રકાશમાં જળાવ્યા પ્રમાણે વેતન આપવામાં આવશે.

જૈન સંસ્થા સાહિત્ય પ્રકાશન કમિટી.
(શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.)

473

નવા માનવંતા પેદ્રન સાહેબ,

સુસંસ્કારી સાહિત્યપ્રેમી :—

ડૉ. શ્રીચુત્ વલ્લભદાસ નેણુસીભાઈ-મોરબી.

એલ. એમ. એન્ડ એસ.

શ્રી મહોદય પ્રેસ-ભાવનગર.

ડૉક્ટર શ્રીયુત વલ્લભદાસ નેણુશીભાઈ એલ. એમ એન્ડ એસ.

નો જીવન પરિચય.

પૂર્વનો પુણ્યયોગ અને ધર્મારાધન વડેજ પછીના મનુષ્ય ભવમાં વિદ્યા, શિક્ષણ, સંસ્કાર, ઉત્તમકુળમાં જન્મ વગેરે સાંપડે છે. ડૉક્ટર શ્રી વલ્લભદાસ-ભાઈનો જન્મ સંવત ૧૯૪૩ આસો વદી ૩ના રોજ મોરળી શહેરમાં ધાર્મિક અને સંસ્કારી ગણાતા કુટુંબમાં શ્રી નેણુશીભાઈને ત્યાં માતૃશ્રી કસ્તુરબાઈની કુક્ષિમાં થયો હતો. પિતા ધર્મનિષ્ઠ હતા, તેમ પૂજ્ય માતૃશ્રી પણ સરલ સ્વભાવી અને ભદ્રિક આત્મા હતા તેથી તેવા સંસ્કાર વલ્લભદાસભાઈને જન્મથી જ વારસામાં મળ્યા હતા. પિતાશ્રી લખતર સ્ટેટમાં નોકરીને અંગે રહેતા હતા જ્યાં દરમ્યાન એક પણ ઘર તે વખતે મૂર્તિપૂજક જૈનનું ન હતું પરંતુ તેમના પ્રયત્નવડે વીશ, પચ્ચીશ ઘરો મૂર્તિપૂજક જૈનો હાલ ધર્મારાધન યથાશક્તિ કરી રહેલા છે. શ્રી વલ્લભદાસભાઈ સ્કુલમાં મેટ્રીક સુધીનો અભ્યાસ કરી ધરમચંદ ઉદયચંદ એજ્યુકેશન ફંડમાંથી સહાય મેળવી સને ૧૯૧૦માં L M & Sની ડૉક્ટરી પરિક્ષા પસાર કરી, સને ૧૯૧૧થી ૧૯૧૮ સુધી મોરળી રાજ્યના ચીફ મેડીકલ ઓફીસર તરીકે સરવીસમાં રહ્યા. ત્યારપછી આઠ વર્ષ વિરમગામમાં ખાનગી પ્રેક્ટીસ કરી. પછીના વર્ષોમાં (હાલ) મોરળીમાં જ સ્વતંત્રપણે ખાનગી પ્રેક્ટીસ કરે છે, અને સાધુ, સાધવી, મુનિ-મહારાજોની વૈયાવચ્ચ, સારવાર ભક્તિ તરીકે (ફ્રી) કરતા રહે છે જેથી મુનિ મહારાજ વગેરેમાં પ્રશંસા પામ્યા છે. ગયા વર્ષમાં ચાતુર્માસ ખિરાજમાન શ્રી જયંતવિજયજી મહારાજની છ માસ સુધી અતિપરિશ્રમવડે સારવાર સેવા બખવેલી હતી. જે અનેક રીતે મનુષ્યજન્મનું સાર્થક કરી રહ્યા છે.

પોતાની જ્ઞાતિમાં તેઓ અગ્રેસર હોઈ ધારા-ધોરણો વગેરે તૈયાર કરવામાં તેમજ જ્ઞાતિના જરૂરીયાતવાળા કુટુંબમાં ગૃહ આર્થિક સહાય કરવા સાથે સારવાર પણ હનુસુધી કંઈ પણ લીધા વગર આપ્યા જ કરે છે.

મોરળીનાં દેરાસર, પાઠશાળા વગેરેમાં પણ કાળજી ધરાવતાં, ત્યાંનાં

આયંબીલ ખાતું તેમનાં શુભ પ્રયત્ને સુમારે ૧૫૦ તીથીઓ પણ નોંધાયેલ છે. જીવદયા ઉપર પ્રેમ હોવાથી ત્યાંની પાંજરાપોળના સેક્રેટરી તરીકેની ફરજ બજાવતાં ત્યાંના ઠાકોર સાહેબની સહાનુભૂતિથી એક લાખ પંદર હજારનો સુંદર ફાળો તેમની મુખ્યતાવડે થઈ શક્યો હતો.

રાજ્યમાં સારી પ્રતિષ્ઠા હોવાથી ત્યાંની મ્યુનીસીપાલિટીમાં ફેટલોક વખત ચેરમેન તરીકે અને તે પછી જુદા જુદા ખાતા તરફથી રાજ્ય તરફથી નિમાતી દરેક કમીટીઓમાં રહી રાજ્ય પ્રબંધને સંતોષ આપી લોકપ્રિય થયા છે. આટલી પ્રવૃત્તિ ચાલુ હોવા છતાં જૈન ધર્મના તત્ત્વજ્ઞાન પર રૂચિ લઘુવયથી જ હોવાથી જૈનદર્શનના અનેક ગ્રંથોનું વાંચન મનન કરતાં જરૂરી નોટ પણ કરતાં અને તેથી જૈન વર્તમાન પત્રોમાં ધાર્મિક લેખો આપવાની પણ પ્રવૃત્તિ શરૂ કરેલ છે, સાથે વૈદકીય ઉપયોગી લેખો પણ મેડીકલ જર્નલોમાં પણ આખે બંધ છે, તેથી એક વખત અમેરિકાની એક પબ્લીશીંગ કંપનીએ તેમનાં એક લેખની માંગણી કરી હતી, એટલે ડોક્ટરી લાઇનના પણ નિષ્ણાત છે; છતાં ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ તો નિરંતર ચાલુ જ છે. તેમનાં ધર્મપત્ની શ્રીમતી જવલબેન સંસ્કારી, વ્યવહારકુશલ, ધર્મિષ્ઠ હોઈ ડોક્ટર શ્રી વલ્લભદાસભાઈના દરેક કાર્યોમાં સહકાર આપી રહ્યાં છે. તેમનાં બે પુત્રો એક વસંતલાલ મોરળીમાં આગેવાન વકીલ છે. બ્યારે નાના પુત્ર મહામુખલાલ જુનાગઢમાં ખાનગી પ્રેક્ટીશનર છે. ઘણા તીર્થોની સહકુટુંબ યાત્રાનો લાભ પણ કમેકમે લીધો છે-લે છે. આખું કુટુંબ સંસ્કારી, શિક્ષિત અને ધર્મનિષ્ઠ છે. ડોક્ટર વલ્લભદાસભાઈ ખાસ સાહિત્ય પ્રિય હોઈ આ સભાના વિવિધ સાહિત્ય પ્રકાશનો અવલોકતાં તેઓશ્રીને સભા માટે અત્યંત પ્રેમ, માન, પ્રગટ થતાં આ સભાના માનવંતા પેટ્રન થવા પત્ર લખવા સાથે જ લવાજમનો એક મોકલવાથી આવા એક શિક્ષણ પામેલ સાહિત્ય રસિક, સેવાભાવી બંધુ માટે આ સભાને માન ઉત્પન્ન થાય તે સ્વાભાવિક છે. અને તે માટે સભા તેઓશ્રીનો આભાર માને છે અને આવા ધાર્મિક પુરૂષો દિવાસાનુ-દિવસ પેટ્રન પદો સ્વીકારી સભાના ગૌરવ, પ્રતિષ્ઠામાં વૃદ્ધિ કરે છે જે માટે આ સભા પોતાનો આનંદ પણ જાહેર કરે છે. છેવટે ડોક્ટર વલ્લભદાસભાઈ વધારે સાહિત્ય, સેવાભાવી બને અને તેઓ શારીરિક, આર્થિક, આધ્યાત્મિક સંપત્તિ વિશેષ વિશેષ મેળવે સાથે દીર્ઘાયુ થાઓ તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૬.

પોસ

પુસ્તક ૪૭ મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૬.

:: તા. ૧૪ મી જાન્યુઆરી ૧૯૫૦ ::

અંક ૫ મો.

સામાન્ય જિન સ્તવન.

(રાગ—ઓ દર અનેવાસે.)

- ઓ જિન ! મુઝે બચાલે,
સેવક ન ભૂલ જાના, સેવક ન ભૂલ જાના;
છાયા હૈ ઘોર અંધેરા, જ્યોતિ મુઝે દિખાના. (૨) ઓ જિન૦ ૧
- ભવ રાનમેં ભૂલા હૂં, મોહ પાશસે છુડાના;
આયા મૈં દાર તેરે, શિવ પંથકો બતાના. (૨) ઓ જિન૦ ૨
- સાગર ખડા અમારા, નૈયા ડૂબી રહી હૈ;
સમરું મૈં નામ તેરા, નૈયા મેરી તરાના. (૨) ઓ જિન૦ ૩
- ગુણો અનંત તેરે, ખૂટે નહીં બબાના;
એક અંશ સ્વામી દે કે, સેવક સુખી કરાના. (૨) ઓ જિન૦ ૪
- કરુણાનિધિ હો સ્વામી ! ભવ દુઃખકો હરાના;
વિનવું મૈં શિર નામી, જ'બૂકો ઝટ તરાના. (૨) ઓ જિન૦ ૫

મુનિરાજ શ્રીજ'બૂવિજયજી મહારાજ.

દેવગિરિ.

(ગતાંક પૃ. ૫૬ થી ચાલુ.)

દેવગિરિ અને પેથડશાહ.

માંડવગઢના મંત્રીશ્વર મહાન ધર્માત્મા પેથડકુમારના નામથી જૈન જનતામાં કેાણુ અબદ્યુ છે? તપાગચ્છાધિપતિ શ્રી સોમતિલકસૂરિમહારાજે^૧ પેથડશાહે ભારતવર્ષના ભિન્ન ભિન્ન સ્થળોએ બંધાવેલા ૭૮ જિનપ્રાસાદ, તેના મૂલનાયક તથા પેથડકુમારની ધાર્મિકતાનું વર્ણન કરતું ૧૬ શ્લોકનું સ્તોત્ર રચ્યું છે. આ સ્તોત્રને તેમના શિષ્ય શ્રી સોમસુન્દરસૂરિ મ. ના શિષ્ય શ્રી મુનિસુન્દરસૂરિએ ગુર્વાવલીમાં (રચના સં. ૧૪૬૬; યશોવિ. શ્રં. પ્રકાશિત) (પૃ. ૧૮-૨૦) ઉદ્ધૃત કર્યું છે. તેમાં જણાવ્યું છે કે-પેથડશાહે દેવગિરિમાં જિનપ્રાસાદ બંધાવીને તેમાં વીરપ્રભુની સ્થાપના કરી હતી, પરંતુ આ પ્રાસાદ કેવી કુશળતાથી બંધાવ્યો હતો અને કેવો સુંદર હતો એ સંબંધી વિસ્તૃત વર્ણન સુકૃતસાગર મહાકાવ્યમાં છે, જે સંક્ષેપમાં નીચે સુજબ છે.

*“ પેથડકુમારે માંડવગઢ, શત્રુજય આદિ સ્થાનોમાં ૮૪ જિનપ્રાસાદો બંધાવ્યા હતા. તે પૈકી દેવગિરિમાં એક દિવ્ય પ્રાસાદ જે રીતે બંધાવ્યો હતો તે બહુવા યોગ્ય છે. ”

મહાગરતા હાથીઓના સુગંધી-મદથી મહમહતા જેના દરવાજા છે અને ઘણું સુવર્ણ હોવાથી જેનું સાર્થક નામ છે (દેવગિરિ-મેરુ-સુવર્ણગિરિ, આ પથારી છે) એવું દેવગિરિ નામનું નગર છે. આ નગર સુંદર પ્રાકાર(કિલ્લો), ખાઈ અને આરામોથી સુશેખિત છે. આમાં રામ નામનો રાજા રાજ્ય કરતો હતો. આ રાજા પાસે શત્રુઓને ત્રાસ પમાડનારાં ૧૨૦૦૦ યુદ્ધવાદ્ય હતાં. (૧) બે મોતી, (૨) ચિત્તને ચોરનારી સ્ત્રી, (૩) કષ્ટ-સંજન ઘોડો, અને (૪) ખાવના ચંદન-આ ચાર અમૂલ્ય વસ્તુઓ હતી; તથા ૧૨૦૦૦

૧ શ્રી સોમતિલકસૂરિ મહારાજનો જીવનકાળ સં. ૧૩૫૫ થી સં. ૧૪૨૪ છે. જુઓ ઉં ધર્મ-સાગરજીકૃત તપાગચ્છ પટ્ટાવલી. દીક્ષા સં. ૧૩૬૬ અને સૂરિપદ સં. ૧૩૭૩ માં છે.

૨ અંકારે આ સ્થળે ‘ખાવના ચંદન’ શબ્દનું સંસ્કૃતીકરણ કરીને દ્વિપજ્ઞાશં ચન્દનમ્ શબ્દ વાપર્યો છે. [સું સાં ૨. ૫૬]. સુકૃતસાગર મહાકાવ્યના કર્તા, તેમના સમય આદિ સંબંધમાં ગયા અંકના પૃ. ૫૨, માં કહેવાઈ ગયું છે.

અહીં એક હકીકત ખાસ વિચારવા લાયક છે:—

સંસ્કૃતભાષામાં કોઈ પણ સ્થળે ‘ખાવનાચંદન’ શબ્દ જેવામાં આવતો નથી. ગુજરાતી ભાષાનાં સ્તવન-સન્નજયો-પૂજ્યો આદિમાં જ હજુ સુધી એ શબ્દ જેવામાં આવ્યો છે. અહીં સુકૃત-

* આ સત્તા તરફથી આ ચરિત્ર છપાવેલ છે.

હાથીઓ, ૮૦૦૦૦ થોડા, અને છપ્પન ફોટ સોનૈયા આટલો વૈભવ હતો. તેને હેમાદિ નામનો

સાગરના કર્તાએ દ્વિપજ્ઞાશં ચન્દનમ્ શબ્દનો જો કે ઉપયોગ કર્યો છે, પરંતુ એ કંઈ વાસ્તવિક સંસ્કૃત શબ્દ નથી. લોકભાષામાં ચાલતા આવના (અથવા 'આવન') શબ્દનું સંસ્કૃતરૂપ આપવા માટે અંધકારે દ્વિપજ્ઞાશં શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે પણ વસ્તુતઃ તો દ્વિપજ્ઞાશં શબ્દનો અર્થ 'આવ-નમ્' (પર મુ) 'એવો થાય છે. સુકૃતસામરના કર્તાએ આવા તો અનેક લોકભાષામાં ચાલતા શબ્દોને સંસ્કૃતમાં યત્કિંચિત્ રૂપાંતર કરીને ગોઠવી દીધા છે.

ઉપાધ્યાય શ્રીમદ્ વિનયવિજયજી મહારાજે શ્રીપાલરાસની રચના કરી છે, પણ તેનો પાછલો ભાગ વિનયવિજયજી મહારાજે સ્વર્ગસ્થ થવાથી પાછળથી ઉપાધ્યાયશ્રી યશોવિજયજી મહારાજે પૂર્ણ કર્યો છે. શ્રીપાળરાસના ચોથા ખંડમાં ૧૧ મી તથા ૧૨ મી, ઢાળમાં અરિહંતાદિક નવપદોનાં સ્વરૂપ અને મહત્ત્વ વર્ણવતી ગાથાઓ છે. અત્યારે જેને પૂ. ઉપાધ્યાયશ્રી યશોવિજયજી મહારાજકૃત નવપદની પૂજાઓ કહેવામાં આવે છે તે વસ્તુતઃ આ શ્રીપાલરાસના નવપદવર્ણન સંબંધી પદો, શ્રીચાનવિમલસૂરિ (સમય સં. ૧૬૬૪ થી ૧૭૮૨)-વિરચિત પદો તથા પ્રસિદ્ધ આધ્યાત્મિક શ્રી દેવચંદ્રજીએ (સમય. સં. ૧૭૪૬ થી ૧૮૧૨) રચેલાં પદોનો એકત્ર કરેલો સંગ્રહ છે. આમાં ઉપાધ્યાયપદના વર્ણનમાં નીચેની કડી આવે છે.

“ આવના ચંદન રસસમ વયજ્યે, અહિતતાપ સવિ ટાળે,

તે ઉવજ્ઞાય નમીજે જે વદી, જિનશાસન અભુવાલે રે. ભવિકા સિદ્ધયક પદ વદે. ”

બૃહદ્ગમ્જીના શ્રીવજ્રસેનસૂરિના શિષ્યશ્રી હેમતિલકસૂરિના શિષ્ય શ્રી રત્નશેખરસૂરિએ વિક્રમની ૧૫, મી સદીના પ્રારંભમાં સિરિસિરિવાલકહુલા—શ્રી શ્રીપાલકથાની રચના કરી છે. તેમાં ૧૨૦૫, થી ૧૩૩૫ સુધીની બધી ગાથાઓ નવપદોના વર્ણનમાં જ છે. ઉપાધ્યાયશ્રી યશોવિજયજી મહારાજની શ્રીપાલ રાસમાંની નવપદવર્ણન સંબંધી ધણીખરી ગાથાઓ આ સિરિસિરિવાલકહુલાની ગાથાઓને મળતી જ છે, અથવા તો તેના ગુજરાતી અનુવાદ રૂપે છે તેથી તેમાં આવનાચંદન રસસમ વયજ્યે૦૦૦ ગાથાનું મૂલ તપાસતાં નીચે મુજબ પ્રાકૃત ગાથા જોવામાં આવે છે.—

શાવજ્ઞવણચંદનરસેણ જે હોયપાવતાવાઈ ।

ઉવસામયંતિ સદસા તેડહં જ્ઞાપમિ ઉવજ્ઞાપ ॥ ૧૨૫૨ ॥

અર્થ—આવનવર્ણુરૂપી ચંદનના રસથી જે એકદમ લોકોના પાપરૂપી તાપને જ્ઞાત કરે છે તે ઉપાધ્યાયનું હું જ્ઞાન કરું છું.

આ જોતાં એમ જણાય છે કે સિરિસિરિવાલકહુલાના કર્તાએ જ, બા, હ, રૂં, વગેરે બ્યાકરજી પ્રસિદ્ધ પર, આવન અક્ષરોની બારાખડી(મૂલાક્ષર)થી અનેલાં શાઓરૂપી ચંદનરસની વિવિક્ષા કરી છે, દારણુ કે સૂત્રો બાણાવર્વા એ ઉપાધ્યાયજીનું કર્તવ્ય છે. અને સૂત્રો અક્ષરોના સંયોગથી અનેલાં છે. આ રથજે પૂ. ઉપાધ્યાયશ્રી યશોવિજયજી મહારાજે થોડું શબ્દપરિવર્તન કરીને લોકભાષામાં પ્રચલિત આવનાચંદન શબ્દ દાખલ કર્યો છે.

એટલે આવનાચંદનમાં ' આવના ' શબ્દ કંઈ ભાષાનો છે, અને તેનો સાહિત્યમાં વપરાશ હ્યારથી શરૂ થયો છે, તથા આવનાચંદનનું સ્વરૂપ કેવું છે, તે વિષે પ્રકાશ પાડવા તેના યાતાઓને વિશ્વસિ છે.

મંત્રી હતો. તે નગરીમાં બ્રાહ્મણોનું એકછત્ર સામ્રાજ્ય હોવાને લીધે જૈનચૈત્ય કરાવનારા-ઓને બલથી અટકાવતા હતા. આ વાત સાંભળીને પેથડકુમારે વિચાર કર્યો કે-‘આ નગરી તો ઇંદ્રપુરી જેવી છે, પણ મિથ્યાત્વરૂપી અધિકારથી વ્યાપ્ત છે. જો ત્યાં જિન-પ્રાસાદરૂપી દીપક પ્રગટાવવામાં આવે તો ઘણો લાભ થાય, અને જિનશાસનની પ્રભાવના થાય.’ સાથે એ પણ વિચાર કર્યો કે-‘જ્યાંસુધી રાજાના મંત્રી હેમાદિને પ્રસન્ન કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી ગમે તેટલા સુવર્ણ-રત્નાદિના ભેટહાંઓથી રાજાને પ્રસન્ન કરવાનું શક્ય નથી.’ આથી હેમાદિને પ્રસન્ન કરવાની એક યુક્તિ શોધી કાઢી.

૧ આ હેમાદિ તે ગતાંક પૂ. ૫૧માં ટિપ્પણમાં દેવગિરિના યાદવવંશીય મહાદેવ અને રામદેવ રાજાના પ્રધાનરૂપે જો હેમાદિની વાત જણાવી તે જ છે. હેમાદિ રાજ્યધુરંધર, વિદ્વાન, યુસ્તવૈદિક અને કલાગ્ર હતા. તેના વખતમાં દેવગિરિ વિદ્યા અને સમૃદ્ધિ અનેનું મોટું ધામ યથા પડ્યું હતું. પડિત બોપદેવ હેમાદિના જ આશ્રિત અથવા સહચર હતા. બોપદેવે હેમાદિના કથનથી ભાગવતપુરાણનું તાત્પર્ય વર્ણવતો મુક્તાફલ નામનો ગ્રંથ રચ્યો છે. અને તેની ટીકા હેમાદિના નામ ઉપર ચડેલી છે. આમાં હેમાદિ જણાવે છે કે બોપદેવે વ્યાકરણ ઉપર ૧૦, વૈજક ઉપર ૯, જ્યોતિષ ઉપર ૧, સાહિત્ય ઉપર ૩, ભાગવત ઉપર ૩, એમ ૨૬ ગ્રંથોની રચના કરી છે. હેમાદિ અને બોપદેવની જોડીને ગુરુ-શુકની પણ ઉપમા આપવામાં આવે છે.

હજુ પણ મહારાષ્ટ્રમાં હેમાદિની ઘણી પ્રસિદ્ધિ છે. સામાન્ય રીતે તેને હેમાડપંતના નામથી ઓળખવામાં આવે છે. પંત મરાઠી ભાષામાં રાજ્યના મુખ્ય મંત્રી માટે વપરાતો માનવંતો શબ્દ છે. આજે પણ મહારાષ્ટ્રીય લોકો રાજ્યના મુખ્ય પ્રધાનને પંતપ્રધાન કહે છે. મહારાષ્ટ્રમાં એક વિશિષ્ટ પ્રકારની બાંધણીના દેવળો જોવામાં આવે છે કે જે હેમાડપંતી દેવળના નામથી ઓળખાય છે. હેમાડપંતે આ મંદિરો બાંધેલાં છે અથવા તે તેણે શોધી કાઢેલી કળાને અનુસરીને બાંધવામાં આવ્યાં છે, એમ કહેવાય છે. એમ કહે છે કે આ હેમાડપંતી બાંધણીમાં બીલકુલ ચુના, માટી કે ઇંટનો ઉપયોગ કરવામાં આવતો નથી. પણ મોટી મોટી પાંચ પાંચ દશ દશ હાથની પથ્થરની શિલાઓને પરસ્પર એવી ખૂબીથી જોડી દેવામાં આવે છે કે જરાપણ પથ્થર હાલેચાલે નહીં. આ જ્ઞાતનાં અનેક મંદિરો અત્યારે પણ મહારાષ્ટ્રમાં મોજૂદ છે અને ભગ્નગ બધા એક જ પદ્ધતિનાં દેખાય છે.

બીજું, મહારાષ્ટ્રમાં એક મોટી નામની લિપિ પ્રચલિત છે. જલદી લખવા માટે વેપારી આદિ ઘણા લોકો આ લિપિનો ઉપયોગ કરે છે, અને શાળામાં પણ શીખવવામાં આવે છે. એમ કહેવાય છે કે આ લિપિને હેમાડપંતે જ પ્રથમ શરૂ કરી છે. એમ પણ કહેવામાં આવે છે કે તે આ લિપિ લોકોમાંથી લાભ્યો હતા.

આથી આવું મુખ્ય સ્થાન ધરાવતા હેમાદિને પહેલાં પ્રસન્ન કરવાનું પેથડકુમાર વિચારે એ સર્વથા સંગત છે.

હેમાદિના સંબંધમાં વિસ્તારથી માહિતી આપવું હેમાદિ ઉર્ફ હેમાડપંત યાંચે ચરિત્ર એ નામનું કેશવ અવ્વા પાંચેએ (એડવોકેટ, મુંબઈ હાઇકોર્ટ) મરાઠી ભાષામાં લખેલું પુસ્તક પ્રસિદ્ધ થયું છે અને તે ન્યુ મટલાડી, ગિરગાંવ, મુંબઈ ન. ૪-અહીંથી મળી શકે છે.

ઑંકારનગર કે જે વૈદિકેતુ' મોટું નર્મદાના ઉત્તર કિનારે આવેલું તીર્થધામ છે ત્યાં એક સત્રાગાર-દાનશાળાની શરૂઆત કરી. અને તેમાં યાત્રાધર્મે આવતા પ્રવાસીઓનું ઉત્તમ ભોજન-પાન-સ્નાનાદિથી સ્વાગત કરવામાં આવતું હતું. દાનશાળા પાસે એક જિનાલય બંધાવ્યું હતું. પહેલાં પ્રવાસીઓ ત્યાં જઈને જિનપ્રતિમાને પ્રણામ કરીને પછી દાનશાળામાં આવતા હતા. એટલે સાધર્મિકબંધુ થયેલા તેમનું ઉત્તમ સ્વાગત કરવામાં આવતું હતું. જાતજાતનાં પકવાન, ખાંડથી ભરપૂર માંડા, અખંડ ઉત્તમ લાત, પીળી દાળ, નાકથી પીવા જેવું ઘી, જાતજાતનાં શાક, પિત્તશામક કરંબો, ચીકાશવાળું દહીં તથા લવિંગથી સુવાસિત પાણી આ બધું ભોજનમાં અપાતું હતું. ભોજન કર્યા પછી કપૂર અને સોપારી સુક્રત નાગર-વેલનાં પાન આપવામાં આવતાં હતાં. ત્યારબાદ સૂવા માટે દિવ્ય ખાટલા આપવામાં આવતા હતા. આ બધાથી પ્રવાસીઓ એટલા બધા આનંદિત થતા હતા કે તેમને પોતાનું ઘર પણ યાદ આવતું ન હતું. જ્યારે તેઓ પૂછતા કે આ સત્રાગાર કેના તરફથી ચાલે છે ત્યારે પેથડશાહે ત્યાં રાખેલા માણસો કહેતા હતા કે દેવગિરિના મંત્રી હેમાદિ આ દાનશાળા ચલાવે છે. આ પ્રમાણે ત્રણ વર્ષ સુધી પેથડશાહે દાનશાળા ચલાવી.

આ પ્રવાસીઓમાંથી જે કોઈ ભાટ આદિ લોકો દેવગિરિમાં જતા હતા તે ત્યાં હેમાદિની ખૂબ આદરથી સ્તુતિ કરતા હતા કે—‘ મંત્રીશ્વર ! ‘ઑંકારનગરરૂપી કયારામાં દાનશાળારૂપી બીજમાંથી જિગેલી તમારી અસાધારણ કીર્તિરૂપી વેલડી આને પ્રદાંડ ઉપર ચડી રહી છે. ’ પ્રારંભમાં તો હેમાદિએ આ વાત સાચી ન માની. પણ જ્યારે લાગલગાટ આ વાત સાંભળવામાં આવી ત્યારે તેના મનમાં થયું કે એકાદ માણસ બોલે તો ખોટું મનાય, પણ જ્યારે બધા એક જ જાતની વાત કરે છે ત્યારે છે શું ? મેં ચાચકોને આખી

૧ ઑંકાર અને માંધાતા આ બે ગામો નર્મદાના ઉત્તર-દક્ષિણ કિનારે સામસામાં આવેલાં છે અને તે ખંડવાની ઉત્તરે લગભગ ૨૨ ૧૦ ઉત્તર અક્ષાંશ અને ૭૬ ૪૫ પૂર્વરેખાંશ ઉપર છે. અહારે પણ આ હિંદુઓનું મોટું તીર્થધામ છે અને ઑંકાર-માંધાતા એવા બેડીઆ નામથી ઓળખાય છે. ઑંકારેશ્વર પણ કહે છે અને તે મધ્યપ્રાંત (C. P.) ના વહીવટ નીચે નીમાડ જિલ્લામાં છે.

શ્રી મુનિસુંદરસૂરિજીએ સુર્વાવલીમાં ઉષ્વૃત કરેલા શ્રી સોમલિલકસૂરિકૃત સ્તોત્રમાં જણાવ્યું છે કે ઓંકારેન્દ્રતોરણં જિનગૃહં માન્ધાતરિ ત્રિક્ષણમ્ ॥ ૧૫ ॥—પેથડશાહે ઑંકારપુરમાં અદ્ભુત તોરણવાળું જિનમંદિર તથા માંધાતામાં ત્રિક્ષણ (—?) જિનમંદિર બંધાવ્યું હતું. સુક્રતસાગરમાં પણ જણાવ્યું છે કે—ઑંકારપુરમાં તથા માંધાતમૂલમાં (“ માંધાતાના મૂલમાં ” શું ટેકરી જેવું કંઈ હશે કે ‘ મૂલ ’ શબ્દ અહીં વાપર્યો છે ? ? ?) પેથડશાહે જિનમંદિર બંધાવ્યું હતું.

૫. લાલચંદ્રમાઝ ભગવાનદાસે તેમના “ જિનપ્રલસરિ અને સુલતાન મહમ્મદ ” નામના પુસ્તકમાં પૃ. ૮૬ માં લખ્યું છે કે—“ પુરાણપ્રખ્યાત ‘ ઑંકાર-માંધાતા ’ સંબંધી એક પરિચય લેખ ‘ વાણી ’ હિંદી પત્રિકાના વિ. સં. ૧૯૯૧ ના ‘ નીમાડ ’ ૨ અંકમાં છે ” સાથે સાથે એ પણ જણાવ્યું છે કે—“ હાલમાં અહિં તે શ્વેત જૈનમંદિરોનાં દર્શન થતા નથી. પરંતુ અર્વાચીન દિગંબર જૈન મંદિર ઑંકારજીમાં ‘ સિદ્ધરૂટ ’ સિદ્ધક્ષેત્રના નામથી ઓળખાવાય છે.

જિંદગીમાં ગાળો સિવાય કંઈ આપ્યું નથી. પછી દાનશાળા ચલાવવાની કેવી વાત? આમ વિચારી તપાસ કરવા પોતાનો એક માણસ ઝોંકારપુરમાં મોકલ્યો. આ માણસે ત્યાં જઈ આવીને કહ્યું કે-મંત્રીશ્વર, તમે દાનશાળામાં અત્યારસુધીમાં દ્રમ્મ તો સવાફોડ જ ખર્ચ્યા છે પરંતુ યશ અને પુણ્ય એટલાં બધાં મેળવ્યાં છે કે કરોડો કલ્પ-યુગ સુધી ચાલે. હેમાદિ આ સાંભળીને બહુ ખુશી થયો અને જાતે ઝોંકારપુરમાં જઈને તપાસ કરી તો ખબર પડી કે માંડવગઢના મંત્રી પેથડકુમાર આ દાનશાળાનો ખર્ચ ઉઠાવી રહ્યો છે, પણ નામ મારું આપ્યું છે. હેમાદિ આશ્ચર્યચકિત અને આનંદપુલકિત થઈને સ્તુતિ કરવા લાગ્યો કે ધન્ય તે પુણ્યવાન સ્ત્રીની કુક્ષિને કે જેણે આવા પુત્રરત્નને જન્મ આપ્યો છે. પરધનથી સ્વકીર્તિ મેળવવા ઇચ્છનારા ધણા હોય છે, પરંતુ સ્વધનથી પારકાની કીર્તિ ફેલાવનારો તો એક પેથડકુમાર જ છે.

હેમાદિ ત્યાંથી નીકળી માંડવગઢ જઈ પેથડકુમારને મળ્યો. ઉપકારના ચુરતર ભારથી દબાયેલા તેણે પૂછ્યું કે-મારા નામે આપે દાનશાળા કેમ ચલાવી છે? કૃપા કરીને જે કંઈ યોગ્ય કાર્ય હોય તે કહો. હેમાદિનો અતિઆગ્રહ જોઈ પેથડકુમારે કહ્યું કે દેવગિરિમાં જિનાલયને યોગ્ય વિશાળ ભૂમિની મારે જરૂર છે, તો તે આપો. બ્રાહ્મણોની ઉદ્ધતાઈથી કાર્ય દુબકર સમજવા છતાં હેમાદિએ એ વાતનો સ્વીકાર કર્યો, અને પેથડકુમારને સાથે લઈને દેવગિરિ આવ્યો. પેથડકુમારને એક સુંદર હવેલીમાં ઉતારો આપીને, રાજા પાસે ચૈત્ય માટે ભૂમિની માગણી કરવા માટે હેમાદિ યોગ્ય અવસરની રાહ જોવા લાગ્યો.

એક વખત હેમાદિની અશ્વપરીક્ષાથી પ્રસન્ન થયેલા રાજાએ હેમાદિને ઇચ્છિત માગવા કહ્યું. અવસર આવ્યો જાણી હેમાદિએ કહ્યું કે-મારા એક બંધુને ચૈત્ય બંધાવવા માટે ઇચ્છિતસ્થાને યોગ્ય ભૂમિ જોઈએ છે, તો તે આપો. રાજાએ કહ્યું કે-બ્રાહ્મણોની અપ્રીતિ છે, છતાં હું જમીન આપીશ. પરંતુ તે તમારા બંધુ કોણ છે અને કયાં વસે છે? હેમાદિએ ઉત્તર આપ્યો કે-માલવદેશનો રાજા જયસિંહ નામનો રાજા છે, પરંતુ માત્ર છત્ર અને ચામર વિનાનો ખરો રાજા તો તેના મંત્રી પેથડકુમાર છે. તે મારો માનેલો બંધુ છે. જ્યારે કાલે સવારમાં તે આપને પ્રજ્ઞામ કરવા આવે ત્યારે તેનું માલવપતિ-યોગ્ય સન્માન કરજો.

બીજે દિવસે રાજા સમગ્ર-પરિષદ સાથે રાજસભામાં બેઠો છે ત્યારે પેથડકુમાર સોનામહોરોથી ભરેલા થાળ ઉપર નાળિયેર મૂકીને ભેટણાંરૂપે લઈને રાજસભામાં આવ્યા. રાજાએ એકદમ ભલા થઈ, આલિંગન કરી, આસન ઉપર બેસાડી, સ્વાગતાદિ પૂછીને પછી શ્રીકૃષ્ણ લઈને બાકીનું ભેટણું પાછું આપ્યું. ત્યાંથી બીડીને નગરમાં જઈ ચૌડામાં જે ભૂમિની પેથડકુમારે માગણી કરી તે ભૂમિ બ્રાહ્મણોનું મન દુઃખાવા છતાં રાજાએ આપી.

૧ પહેલાં જે રાજ્યનાં ચાર રત્નોમાં કલ્પલજન અશ્વની વાત આવી ગઈ તે જ આ અશ્વ છે. હેમાદિએ જ આ અશ્વને લક્ષણવંત જાણી રાજાને ખરીદવા કહ્યું હતું. આ અશ્વ મોટા મોટા પાણીના પ્રવાહોને ફેરફારી ઝોળાંબી જતો હતો.

ભૂમિ એટલી બધી વિશાળ હતી કે સાત શ્રીમંતોની હવેલી બંધાય તેટલી જગ્યા હતી. આ ભૂમિમાં રહેલ દુકાન-ઘર વગેરે પાડી નાંખીને ચૈત્ય માટે ત્રણ વાસ ઊંડા પાયો ખોદાવ્યો.

પાયો ખોદાવતાં આખા નગરમાં નહોતું એવું અપૂર્વ સ્વાદિષ્ટ પાણી નીકળ્યું. તે બહુતાં જ ઈર્ષ્યાભર પ્રાક્ષણો રાજા પાસે પહોંચી ગયા અને કહ્યું કે આ ભૂમિ ચૈત્ય માટે નહીં, પણ વાવ માટે જ યોગ્ય છે. અઠારે વર્ષના તૃષાતુર લોકો પાણી પીને તરસ છીપાવશે તેમાં અપાર લાભ થશે. કાચા કાનના રાજાતું ચિત્ત પણ ડાલી ઊઠ્યું અને કહ્યું કે-‘ આવતી કાલે જાતે આવીને હું જોઈશ, અને મીઠું પાણી હશે તો વાવ જ બંધાવીશું. ’

રાજાનો એક નાવિ (હજમ) હંમેશાં પેથડશાહને ત્યાં આવતો હતો અને પેથડશાહે તેને સંતુષ્ટ કરી રાખેલો હતો. તેણે બધી હકીકત પેથડશાહને જણાવી દીધી. બરાબર આજ અવસરે ગામ બહાર મીઠાથી ભરેલ ૧બાલદિ આવ્યાની પેથડશાહને ખબર પડી. દ્વારપાળને ધન આપીને રાતોરાત મીઠાથી ભરેલા પોઠિયા નગરમાં દાખલ કરાવી દઇને બધું મીઠું પાયામાં નાંખાવીને પાણીને ખાઈ ખાઈ કરી નાખ્યું. બીજે દિવસે રાજાએ આવીને જોયું તો બધું ખાઈ જ પાણી એટલે પ્રાક્ષણો ઉપર ગુસ્સે થઈને અને પેથડશાહનું સન્માન કરીને રાજા સ્વસ્થાને આવ્યો ગયો. ભૂમિ મળવાથી પેથડશાહ પણ નિશ્ચિંત થયા.

સિદ્ધરાજે સિદ્ધપુરમાં રૂદ્રમહાલય (રૂદ્રમાળ) બંધાવ્યા પછી ‘ તેનો કારીગર બીજું કોઈ સુંદર સ્થાપત્ય ન બાંધે ’ એ હેતુથી તેને અંધ કરી નાખ્યો હતો. તેણે પ્રતિજ્ઞા કરી હતી કે રૂદ્રમાળથી પણ સુંદર જિનપ્રાસાદ બાંધવો. પણ બંધાવનારના અભાવે પ્રતિજ્ઞા સફળ થઈ ન હતી. છેવટે તેની પાંચમી પેઢીએ રત્નાકર નામનો કારીગર થયો. પ્રતિજ્ઞા પેઢીમાં ચાલી જ આવતી હતી. તે ફરતો ફરતો આ અવસરે દેવગિરિમાં આવી ચડ્યો હતો. પેથડશાહને મળ્યો અને તેની પાસે જ જિનપ્રાસાદ બંધાવવાનું નક્કી થયું.

પછી પેથડશાહે માંડવગઢ જઈ ત્યાંથી ૩૨ સાંઢણી ભરીને સોતું મોકલી આપ્યું. દશ હજાર તો ઇંટ પકાવવાના નીભાડા કરવામાં આવ્યા હતા. અને પ્રત્યેકમાં દશ હજાર ઇંટો તૈયાર થતી હતી. ચૈત્ય માટે ખોદેલાં ત્રણ વાંસ ઊંડા પાયાના પથ્થરના સાંધાઓમાં અનુક્રમે પાંચશેર, દશ શેર અને પંદર શેર લોઢાની પાટુકાઓ હતી. ૧૪૪૪ સ્થિર-વાળા તે પ્રાસાદમાં ૨૧૯(૩૯) ? ગજ લાંબી કેટલીયે પથ્થરની પાટો હતી. ઇંટો ચડાવવાની પાટને લાવતાં વચમાં રહેલા કિલ્લાથી વિદન થાય છે એમ બહુને મહા-

૧ ઉપદેશતરંગિણીમાં પૃ. ૧૧૯ માં આ સંબંધમાં “ તદ્દિનાગતવદ્દિઃસ્થવાલદિમધ્યાત્ કિયલ્લવણમાનાય-તે દિવસે આવેલ બહાર રહેલ બાલદિમાંથી કેટલુંક મીઠું મંગાવીને ” એવો ઉલ્લેખ છે. એ જોતાં બાલદિનો બલદગાડી એવો અર્થ સંભવિત છે.

૨ સુકૃતસાગરમાં આ સ્થળે જગદ્ભૂગજાયમાઃ શબ્દ છે. અહીં શબ્દથી ૯ નો આંક લેવાનો છે જગત્ શબ્દથી સામાન્ય રીતે એક લઈએ તો ‘ ૧૯ ગજ લાંબી ’ એવો અર્થ થાય. અને જગત ત્રણ હોવાથી ૩ની વિવક્ષા લઈએ તો ‘ ૩૯ ગજ લાંબી ’ એવો અર્થ નીકળે.

સાહસિક પેથડશાહે ત્યાં આવીને રાતમાં જ કિલ્લાનો તેટલો ભાગ પડાવી નાખીને પાદ અંદર દાખલ કરીને રાતમાં જ પાછો કિલ્લો સજ્જ કરી નાખ્યો હતો. ૧૮૪ સામાન્ય ચૈત્યો થઇ શકે એટલો મોટો મંદિરનો ઘાટ હતો. (૧૮૪ હજાર ટંકનાં દોરડાં તૃત્યાં હતાં. અને કમંસ્થાય-કારીગરોને કામ કરવાનાં સ્થળમાં એક લાખ ટંકના દીવા બન્યા હતા. ઉદાર પેથડશાહે અર્ચના ચોપડાને પાણીમાં નાંખી દીધો તેથી લોકોમાં ચૈત્યની 'અમૂલ્યવિહાર' તરીકે પ્રસિદ્ધિ થઇ હતી.)

૮૩ આંગળ પ્રમાણની શ્રી વીરપ્રભુની આરસપાણુની મૂર્તિ ભરાવીને ચૈત્યમાં પ્રતિષ્ઠિત કરવામાં આવી હતી. પુતળીઓ અને બીજી અનુપમ આકૃતિઓથી તે ઉત્તુંગ

૧ મુદ્રિત સંસ્કૃત સુકૃતસાગરના મુલમાં ૮૪ સામાન્ય ચૈત્યો થઇ શકે તેવા ઘાટાળી વાત નથી, પરંતુ દિગ્ગજમાં પાકાંતરરૂપે જણાવી છે.

૨ () આવા કૌંસમાં આપેલી હકીકતવાળા શ્લોક મુદ્રિત સંસ્કૃત સુકૃતસાગરમાં બીજા-કુલ નથી. પરંતુ પં. લાલચંદ્રભાઈ ભગવાનદાસ ગાંધી (જેન પંડિત, પ્રાચ્યવિદ્યામંદિર, વડોદરા) એ તેમના જિનપ્રભાસુરિ અને સુલતાન મહમ્મદ નામના પુસ્તકમાં પૃ. ૧૦૦ માં સુકૃતસાગરના આધારે જ જણાવી છે તેથી આ સંબંધમાં પત્રથી પૂછાવતાં તેમણે જણાવ્યું છે કે-મુદ્રિત સુ. સા. માં એ હકીકત ન હોય તો પણ પાટણના ભંડારની સુકૃતસાગર કાવ્યની હસ્તલિખિત પ્રતિ ઉપરથી સં. ૧૬૪૬ માં નવી લખાવેલી પ્રાચ્યવિદ્યામંદિર (વડોદરા) ની નં. ૦૨૬૮૬ની પ્રતિમાં નીચે મુજબ એ શ્લોકો આ રથે છે—

કામાસનસહસ્રાઙ્ક ૮૪ ટંકાનાં ચુટિતા ગુણાઃ ।

દીપો લક્ષ્ય જજ્વાલ કર્મસ્થાયે નિશાકૃતે ॥ ૧ ॥

શ્રુત્વેત્યુદાર આદાય લેખ્યસ્ય વદિકાં જલે ।

ચિક્ષેપાડસ્યત્ તદા[ડ]મૂલ્યવિહાર इति तं जनः ॥ ૨ ॥

ઉપદેશતરંગિણીમાં પણ આ સંબંધમાં જણાવ્યું છે કે—

તત્ર પૂર્વમપમૂલ્યાનાં દવરકાળામેવ ચતુરશીતિસહસ્રસંખ્યા જીર્ણટંકાસ્તૈરુકાઃ । તદા પેથડેન તદનુમાનેનાડપરવહુદ્રવ્યવ્યયં વિચાર્ય લેખ્યવદિકા નીરે ક્ષિતા । તતો લોકૈરમૂલ્યોડ-મૂલ્યોડયં વિહારઃ । પેથડેનાડપિ પ્રતિષ્ઠાવસરે શ્રીગુરુપાર્શ્વાદમૂલિકવિહારેતિ નામ પ્રતિષ્ઠા-પિતમ્ ॥

અર્થ—“ આ કાર્યની દેખરેખ માટે રાખેલા વલિકપુત્રો (વાણીતરો) એ પહેલાં તો અદ્યમૂલ્ય-વાળાં દોરડાંઓ ૮૪૦૦૦ ટંકનાં વપરાયાં છે તેમ જણાવ્યું. ત્યારે દોરડાંમાં જ જે આટલો અધો અર્થ થયો છે, તો બીજો તો ધણો જ અર્થ થયો હશે એમ અનુમાન કરી ઉદાર પેથડશાહે અર્ચના હિસાબના ચોપડાને જ પાણીમાં નાંખી દીધો. તેથી લોકોએ તેનું અમૂલ્યવિહાર નામ પાડ્યું. અને પેથડે પણ ગુરુ પાસે પ્રતિષ્ઠાના અવસરે મંદિરનું અમૂલ્યવિહાર નામ રખાવ્યું હતું. ”

આ હસ્તલિખિત પ્રતિના તથા ઉપદેશતરંગિણીના ઉદ્દેશ્યો લખી મોકલવા ગદ્ય પં. લાલચંદ્ર-ભાઈને બૂચો બૂચઃ અભિનંદન અને ધન્યવાદ આપું છું.

પ્રાસાદ શોભતો હતો. પ્રતિષ્ઠા વખતે લાખો માણસો એકઠા થયા હતા. અને સાધર્મિક વાતસલ્ય, સંઘ-પૂજા-સત્કાર આદિમાં ઘણો મોટો ખર્ચ કરવામાં આવ્યો હતો. આ પ્રમાણે મોટી કુશલતાથી અને ઉદારતાથી જિનશાસનની પ્રભાવના કરીને પેથડશાહે દેવગિરિમાં દિવ્ય પ્રાસાદ કરાવ્યો હતો.

(વિસ્તાર માટે જુઓ—સુકૃતસાગર મહાકાવ્ય, તરંગ, ૪. પત્ર ૨૨-૨૭)

ખંડેર સમાન બની ગયેલા દેવગિરિમાં અત્યારે આ પ્રાસાદ ક્યાંયે દૃષ્ટિગોચર થતો નથી. તેમજ રાજા રામના મરણ પછી આજ સુધી ત્યાં મૂર્તિ-મંદિરવિશ્વસક ધર્માંધ મુસલમાનોનો જ અમલ રહ્યો હોવાથી તેમના પંજામાંથી છટકીને તે બચી ગયો હોય એવો સંભવ પણ નથી. જવા લાયક અને જોવા લાયક મુખ્ય સ્થળોએ અમે ફરી આવ્યા હતા, ત્યાં કંઈ જોવામાં આવ્યું ન હતું. માર્ગથી દૂર પડી ગયેલા ખંડેર-ભાગમાં કાંટા-કાંકરા અને પથ્થરોના ઢગલા પડેલા હોવાથી જલું શક્ય પણ ન હતું, છતાં કોઈને દેવગિરિ જવાનો પ્રસંગ આવે તો જરૂર જઈને આડુંઅવળું ધૂમીને તપાસ કરે કે તેનાં કોઈ અવશેષો પણ મળે છે કે નહીં? હજુ તપાસ કરવામાં આવે તે ઇચ્છનીય છે.

ગઢ ઉપર જતાં સડક ઉપર જ જમણા હાથે ૨૧૦ ફુટ ઊંચો અને મૂળમાં ૭૦ ફુટ પરિઘવાળો ચાંદ મિનાર (બહુમની વંશના ૧૦ મા રાજા અદલાઉદ્દીન અહમદશાહે સં. ૧૪૬૭ માં બાંધાવેલો) આવે છે. આ મિનાર પાસેના સડક ઉપરના જ એક ભાગમાં ચણી દીધેલા પથ્થરોમાં અરિહંત ભગવાનના કાઉસગ્ગીય પ્રતિમાજી તથા કોતરેલી જિનપ્રતિમાવાળી બારશાખના કેટલાક ટુકડાઓ જોવામાં આવ્યા છે. કેટલાક મકાનોના થાંભલા મંદિરનાં થાંભલા જેવા લાગે છે. આ સિવાય બીજું કંઈ અમારી નજરે પડ્યું નથી.

શ્રી સંઘતિલકસૂરિજીના આદેશથી શ્રી વિદ્યાતિલકસુનિએ રચેલા કન્યાનયનીય-મહાવીરકલ્પપરિશેષમાં જણાવ્યું છે કે (સં. ૧૩૮૫ થી સં. ૧૩૮૭ આસપાસ) ‘ જિનપ્રભસૂરિએ સાહુ પેથડ, સાહુ સહજ, અને ઠક્કર અચલે કરાવેલાં ચૈત્યનો ભંગ કરતા મુસ્લિમોને શાહી ફરમાન બતાવીને અટકાવ્યા હતા. ’ (જુઓ સિંધી જૈન ગ્રંથમાલા પ્રકાશિત, વિવિધ તીર્થકલ્પ. પૃ. ૬૫.) (ચાહુ)

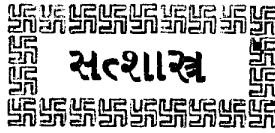

“ પ્રાર્થના એ પ્રભુમય જીવનનો પ્રથમ શ્વાસ છે. ઝંબડતા આત્માનો એ હૃદયનો ધ્વજકારો છે, અને કલેશ આપનારા વિચારોથી મુક્ત થયેલ શાંત ચિત્ત એ તેનું ફળ છે. દુઃખિયા અને મૂંઝાયેલાનો એ સૌથી મોટો વિસામો છે. પ્રાર્થનાથી શક્તિ અનંત, અવર્ણનીય, અદિતીય છે અને કેવળ અનુભવગમ્ય જ છે; તે શ્વાસનું સંગીત છે. પ્રાર્થનાનું બળ જ માનવજાતને બચાવશે, તેનાથી જ સર્વત્ર માણસોના હૃદયમાં પરિવર્તન થશે. ”

—ક. રાધવાચાર્ય.

સ્થિતપ્રજ્ઞ પુરુષની પવિત્ર વિચારશ્રેણી

શમ સંવેગાદિ ગુણો ઉત્પન્ન થયે અથવા વૈરાગ્યવિશેષ-નિષ્પક્ષપાતતા થયે, કષાયાદિ પાતળા પડયે અથવા કંઈપણ પ્રજ્ઞાવિશેષથી સમજવાની યોગ્યતા થયે, જે સદ્ગુરુજીએ સમજવા યોગ્ય અધ્યાત્મશ્રેણી છે-ત્યાં સુધી ઘણું કરી શાસ્ત્ર જેવાં છે-તે પોતાની કલ્પનાએ જેમ તેમ વાંચી લઈ, નિરધારી લઈ, તેવો અંતરભેદ થયા વિના અથવા ઢંઢા રૂપે વિના, વિભાવ ગયા વિના, પોતાને વિષે જ્ઞાન કંઈ છે અને ક્રિયા રહિત તથા શુદ્ધ વ્યવહાર-રહિત થઈ વર્તે છે, એવો પ્રકાર શુષ્ક અધ્યાત્મીનો છે.

આત્મા મુખ્યપણે આત્મસ્વભાવે વર્તે તે ‘અધ્યાત્મજ્ઞાન’. મુખ્યપણે જેમાં આત્મા વર્ણવ્યો હોય તે ‘અધ્યાત્મશાસ્ત્ર’ અક્ષર અધ્યાત્મીનો (પાંડિતોનો) મોક્ષ નથી થતો. જે ગુણો અક્ષરમાં કહ્યાં છે, તે ગુણો જો આત્મામાં પ્રવર્તે તો મોક્ષ થાય. સત્પુરુષમાં ભાવઅધ્યાત્મ પ્રગટ છે. માત્ર વાણી સાંભળવાની ખાતર વચનો સાંભળે, તે શબ્દ અધ્યાત્મી કહેવા. શબ્દ અધ્યાત્મીઓ અધ્યાત્મની વાતો કરે અને મહા-અનર્થકારક પ્રવર્તન કરે.

સર્વ દર્શન પારિણામિક ભાવે સુકિતનો ઉપદેશ કરે છે એ નિઃસંશય છે, પણ યથાર્થ દૃષ્ટિ થયા વિના સર્વ દર્શનનું તાત્પર્ય-જ્ઞાન હૃદયગત થતું નથી; જે થવા માટે સત્પુરુષની પ્રશસ્ત ભક્તિ, તેના પાદપંકજ અને ઉપદેશનું અવલંબન નિર્વિકાર જ્ઞાનયોગ-જે એવા સાધનો તે શુદ્ધ ઉપયોગગત સંમત થવા જોઈએ.

ઘણું કરીને સત્પુરુષને વચને આધ્યાત્મિક શાસ્ત્ર આત્મજ્ઞાનનો હેતુ થાય છે; કેમકે, ‘પરમાર્થ આત્મા’ શાસ્ત્રમાં વર્તેલો નથી, સત્પુરુષમાં વર્તે છે.

શાસ્ત્રમાં કહેલી આજ્ઞાઓ પરાક્ષ છે, અને તે જીવને અધિકારી થવા માટે કહી છે. મોક્ષ થવા માટે જ્ઞાનીની પ્રત્યક્ષ આજ્ઞા આરાધવી જોઈએ.

શાસ્ત્રોના શાસ્ત્રો મુખપાઠે હોય, એવા પુરુષો ઘણા મળી શકે; પરંતુ જેણે થોડા વચનો પર પ્રોઠ અને વિવેકપૂર્વક વિચાર કરી, શાસ્ત્ર જેટલું જ્ઞાન હૃદયગત કર્યું હોય તેવા મળવા હર્લભ છે.

શાસ્ત્રોના પાનાં ઉપાડવાં અને લાણવાં એમાં કાંઈ અંતર નથી, જો તત્ત્વ ન મળ્યું તો. કારણ કે એવે બોલે જ ઉપાડ્યો. પાના ઉપાડ્યા તેણે કાયાએ બોલે ઉપાડ્યો, ભણી ગયા તેણે મને બોલે ઉપાડ્યો. જેને ઘેર આખો લવણસુદ્ર છે, તે તૃષાતુરની તૃષા મટાડવા સમર્થ નથી. પણ જેને ઘેર એક મીઠા પાણીની વીરડી છે, તે પોતાની અને કેટલાય બીજાની તૃષા મટાડવા સમર્થ છે. શાસ્ત્રાભ્યાસનો નિષેધ કરવાનો હેતુ નથી. શાસ્ત્રાભ્યાસ હશે તો કંઈ પાત્ર થવાની જિજ્ઞાસા થશે; અને કાળે કરી પાત્રતા મળશે પણ મૂળ વસ્તુથી દૂર જવાય એવા શાસ્ત્રાભ્યાસનો નિષેધ કરીએ છીએ.

શાસ્ત્રાદિકના જ્ઞાનથી નિવેડો નથી, પણ અનુભવજ્ઞાનથી નિવેડો છે.

અન્યકારોની પદ્ધતિ: પૂર્વકાલીન પ્રણેતાદિનો નિર્દેશ

(લે. પા. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)

સૌ કોઈ હુ:ખનો આત્મિક નાશ અને સંપૂર્ણ, સાચા અને શાશ્વત સુખની પ્રાપ્તિ ઇચ્છે છે. આને આપણે 'મુક્તિ' કહીએ છીએ, એ મેળવવા માટે જાતજાતના પરંતુ સાચા અનેક ઉપાયો છે. મોક્ષના અસંખ્ય યોગ છે તેમ અન્ય રચવાના ઉદ્દેશને ક્લીબૂત કરવા માટે વિવિધ શૈલીઓ અનુસરાય છે. વિષયો પણ જાતજાતના પસંદ કરાય છે. આમ હોવાથી રચનાઓમાં વૈવિધ્ય આવે છે.

કેટલાક અન્યકારો એ વાતનો નિર્દેશ કરે

છે કે અમે કંઈ અમારી ગાંઠનું કહેતા નથી, પ્રાચીન સમયમાં જે કહેવાયું છે તે જ કહીએ છીએ. વિદ્યાઓ-જ્ઞાન સનાતન છે તો એમાં નૂતન મૌલિકતા માટે અવકાશ જ ક્યાં છે? વસ્તુની સંકલના માટે આકર્ષક અને ઉચિત પદ્ધતિ પૂરતી જ મૌલિકતા હોઈ શકે. આ પ્રકારની વિચારશ્રેણિને અનુસરનારા મૌલિકતાનો દાવો ન કરે-પૂર્વ પ્રણેતાનું ઋણ સ્વીકારે અને આગળ વધીને પૂર્વકાલીન પ્રણેતાઓના હિસાબે પોતાનામાં કશું પાણી નથી

જિનાગમ છે તે ઉપશમસ્વરૂપ છે. ઉપશમ-સ્વરૂપ એવા પુરુષોએ ઉપશમને અર્થે તે પ્રરૂપ્યા-ઉપદેશ્યાં છે. તે ઉપદેશ આત્માર્થે છે, અન્ય કોઈ પ્રયોજન અર્થે નથી. આત્માર્થમાં જો તેનું આરાધન કરવામાં ન આવ્યું તો તે જિનાગમનું શ્રવણ-વાંચન નિષ્ફળસ્વરૂપ છે.

આત્માર્થ સિવાય શાસ્ત્રની જે જે પ્રકારે જીવે માન્યતા કરી કૃતાયતા માની છે તે સર્વ શાસ્ત્રીય અભિનિવેશ છે. આત્મા સમજવા અર્થે શાસ્ત્રો ઉપકારી છે અને તે પણ સ્વચ્છંદરહિત પુરુષને. એટલું લક્ષ રાખી સત્શાસ્ત્ર વિચારાય, તો તે અભિનિવેશ ગણવા યોગ્ય નથી. પરંતુ સત્સમાગમનો યોગ પ્રાપ્ત થયો હોય તે યોગે પણ સ્વચ્છંદતા-નિર્વાહને અર્થે સત્સમાગમ સમાન કે તેથી વિશેષ ભાર શાસ્ત્ર પ્રત્યે મૂકે છે તે જીવને પણ અપ્રશસ્ત શાસ્ત્રીય અભિનિવેશ છે.

સૂત્ર અને સિદ્ધાંત એ બે જુદાં છે. સાચવવા સારું સિદ્ધાંતો સૂત્રરૂપી પેટીમાં રાખવામાં

આવ્યા છે. દેશ-કાળને અનુસરી સૂત્ર રચવામાં એટલે ગૂંથવામાં આવે છે. તે સિદ્ધાંતો ગમે તે કાળમાં ગમે તે ક્ષેત્રમાં ફરતાં નથી. સિદ્ધાંત છે એ પ્રત્યક્ષ છે. જ્ઞાનીના અનુભવગમ્યની બાબત છે. તેમાં અનુમાનપણું કામ આવતું નથી. જેને શુભાકાર અથવા સરવાળાનું જ્ઞાન થયું છે, તે એમ કહે કે, નવે નવે એકાદી. ત્યાં આગળ જેને સરવાળા અથવા શુભાકારનું જ્ઞાન થયું નથી, તે અનુમાનથી એમ કહે કે, 'હવે થતાં હોય તો કેમ ના કહી શકાય?' તો તેમાં કાંઈ આશ્ચર્ય પામવા જેવું નથી. એ પ્રમાણે સિદ્ધાંત, આવરણના કારણથી ન સમજવામાં આવે, તો પણ તે અસિદ્ધાંતપણાને પામતાં નથી. જ્યાં સુધી અનુભવગમ્ય ન થાય ત્યાં સુધી સુપ્રતીતિ રાખવા જરૂર છે અને સુપ્રતીતિથી ક્રમે ક્રમે કરી અનુભવગમ્ય થાય છે.

મુનિરાજશ્રી જિજ્ઞાસુ

એમ સ્પષ્ટપણે કહેવા તૈયાર થાય.

કેટલાકની માન્યતા મુજબ સર્વજ્ઞતા એ અસંભવિત છે. જેઓ પોતાના દેવને ‘સર્વજ્ઞ’ માને છે અને અન્ય પ્રાણીઓ પણ ‘સર્વજ્ઞ’ બની શકે એમ માને છે તેઓના મતે કોઈ સર્વજ્ઞ કદી અન્ય રચ્યો નથી અને કોઈ સર્વજ્ઞ રચશે પણ નહિ. આ ઉપરથી જે કોઈ અન્યબદ્ધ લખાણ થયું છે અને થશે એના પ્રણેતા છદ્મસ્થ અસર્વજ્ઞ છે.

છદ્મસ્થની કૃતિ એટલે અપૂર્ણતા અને અશુદ્ધિના સંભવવાળી રચના. આમ હોવાથી તો કેટલાક અંધકારોપારંભમાં પોતાની નળી કૃતિ નિભાવી લેવા સુઝ સજ્જનોને વિનવે છે. કેટલાક અંતમાં પોતાની પ્રતિકૂળ પરિસ્થિતિના નિર્દેશપૂર્વક એમાં યોગ્ય સુધારા કરી લેવાની વિશ્વાસ કરે છે.

કેટલાક અન્યકારો પૂર્વકાલીન પ્રણેતાઓના શુભોત્કર્ષનો માર્ગ ગ્રહણ કરે છે અને એ દ્વારા શુભો પ્રત્યેનો પોતાનો આદર વ્યક્ત કરે છે અને સાથે સાથે પોતાની લઘુતા પણ પ્રદર્શન કરે છે. પૂર્વકાલીન પ્રણેતાઓનાં નામનો નિર્દેશ કરવાની પદ્ધતિને આપણા ભારત-વર્ષના પ્રતિભાશાળી અનેક વિખુધવરો અપનાવે છે. પછી એઓ જૈન હો કે અજૈન હો. કાદંબરીના પ્રણેતા અજૈન બાણમદે રચેલા હર્ષચરિતનો ઉલ્લેખ કરું છું. એમણે પ્રારંભમાં ત્રીજા પદમાં વ્યાસને નમસ્કાર કર્યો છે એટલું જ નહિ પણ એમને માટે ‘સર્વવિદ્’ અને ‘કવિવેદસ્’ એમ બે ગૌરવશાળી વિશેષણો વાપર્યા છે. ૧૧મા પદમાં વાસવદત્ત નામની કૃતિનો નિર્દેશ છે, ૧૨મા પદમાં ભટ્ટાર હરિચન્દ્રના ગદ્યબંધનાં વળાણ છે. ૧૩મા પદમાં સાતવાહનનાં સુભાષિતોનો ગાહાસત્તસર્થનો ઉલ્લેખ છે. ૧૪મા પદમાં પ્રવરસેન અને એમની કૃતિ સેતુબંધ (પા. સેઉબંધ) નો,

૧૫મા પદમાં ભાસનો અને એમનાં નાટકોનો, ૧૬મામાં કાલિદાસનો, ૧૭મામાં બૃહત્કથાનો ગુણાદયે “પૈશાચી”માં રચેલી અને આજે નહિ મળતી કૃતિનો અને ૧૮મામાં આલ્યરાજનો, નિર્દેશ છે. આમ બાણે સંસ્કૃત કવિઓના તેમજ પાઇય કવિઓનો ઉલ્લેખ માનભેર કર્યો છે. પ્રથમ ઉલ્લેખાસ(૫. ૪૧)માં વાયુવિકાર નામના પાઇય કવિની નોંધ છે. એમણે કંઇ કૃતિ પાઇયમાં રચી છે તે બાણુ બાકી રહે છે.

કાદંબરીનું સ્મરણ કરાવનારી અને કેટલાકને મતે એના કરતાં ચઢિયાતી કૃતિ તિલક-કમંજરીમાં એના કર્તા જૈન ધનપાલે અનેક પ્રાચીન કવિઓ અને કૃતિઓનાં નામનો નિર્દેશ કર્યો છે. સ્પષ્ટ શબ્દોમાં કહું તો પ્રારંભમાં શ્લો. ૨૦માં વાદ્મીકિ અને કાનીન (વ્યાસ), ૨૧ માં બૃહત્કથા, ૨૨માં પ્રવરસેન, ૨૩માં પાદલિપ્તસૂરિકૃત તરંગવતી (પા. તરંગ-વદ્ધ), ૨૪માં જીવદેવ અને એમનો પાઇય ૧ પ્રબંધ, ૨૫માં કાલિદાસ, ૨૬માં બાણ, ૨૭માં બાણની કૃતિઓ નામે કાદંબરી અને હર્ષ-ખ્યાયિકા, ૨૮માં માધ અને ભારવિ, ૨૯માં સમરાદિત્ય-કથાનક (સમરાઇચ્ચરિય), ૩૦માં ભવભૂતિ, ૩૧માં વાક્પતિ અને એમનું કાવ્ય ગૌડવદ્ધ (પા. ગઉડવદ્ધ), ૩૨માં ભદ્રકીર્તિ અને એમની તારાગણ નામની કૃતિ, ૩૩માં યાયાવર અને ૩૪માં મહેન્દ્રસૂરિ એ પ્રમાણે નામનિર્દેશ છે.

ઉદ્ધોતનસૂરિએ જે પાઇયમાં કુવલ્ય-માલા રચી છે તે શકસંવત્ ૭૦૦માં એક દિવસ એછો હતો ત્યારે પૂર્ણ કરાઈ હતી. આમ આ કૃતિ તિલકકમંજરી કરતાં વિશેષ પ્રાચીન છે એમાં પાદલિપ્ત, સાતવાહન,

૧ આ પ્રબંધનું શું નામ છે? એ કાંઈ રથને મળે છે ખરો?

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજીવંત વીર વિહરમાન જિન સ્તવનમાંહેનું

દશમા શ્રી વિશાલ જિન સ્તવન

સ્પષ્ટાર્થ સાથે

સં. ડૉક્ટર વલ્લભદાસ નેણસીભાઈ-મોરળી

દેવ વિશાલ જિણુંદની,
તમે ધ્યાવો તત્ત્વ સમાધિ રે;
ચિદાનંદ રસ અનુભવી,
સહજ અકૃત નિરૂપાધિ રે. સ.
અરિહંત પદ વંદીયે ગુણવંત રે,
ગુણવંત-અનંત મહંત,
સ્તવો ભવતારણો ભગવંત રે.

સ્પષ્ટાર્થ-સાધુ, આચાર્ય, ગણધરો વિગેરે-
માં પ્રધાન શિરોમણિ, અનંત દ્વપણ રહિત,
તથા અનંત આત્મીય ગુણવડે દેહીપ્રમાન મહાન-

વિદેહમાં વિચરતા શ્રી વિશાલસ્વામીએ પોતાના
આત્મતત્ત્વને એવંભૂત નયે સિદ્ધ પ્રગટ કરીને
યુષ્ધાત્મ તત્ત્વજન્ય સમાધિ નિવૃત્તિ પ્રાપ્ત
કરી છે તે અદ્વિતીય અનુપમ સમાધિને હે
ભવ્યાત્માઓ ! તમે એકાગ્ર ચિત્તે ધ્યાવો-રાગ
દ્વેષાદિ સકલ વિભાવથી આત્મપરિણામને વારી
તદનુગત કરો. ” ચિદાનંદ રસ અનુભવી,
કેવલજ્ઞાનવડે ત્રિકાલિક પર્યાયો સહિત સર્વ
દ્રવ્યના યુગપત્ પ્રત્યક્ષ દાતા હોવાથી પોતાના
આત્મદ્રવ્યને સર્વદા અખંડ અવ્યાબાધ જ્ઞાન-

પટ્ટપણ્ડિત, ગુણાદય, વ્યાસ, વાલ્મિકિ, બાણ,
વિમલ(સૂરિ), રવિસેન, જડિલ, દેવગુપ્ત,
પ્રભંજન અને હરિભદ્રનો ઉલ્લેખ છે.

વિ. સં. ૧૨૧૪માં શ્રીચન્દ્રસૂરિએ જે
સણુંકુમારચરિય (સં. સનતકુમાર ચરિત્ર)
જન્યું છે એમાં એમણે પ્રારંભમાં હરિભદ્રસૂરિ,
મહાકવિ સિદ્ધ, અભયદેવસૂરિ, ધનપાલ,
દેવચન્દ્રસૂરિ અને ‘મલધારી’ હેમચન્દ્રસૂરિની
કૃતિઓનો સાદર ઉલ્લેખ કરી આ અન્યકારોનું
ગુણોત્કર્ષિત કર્યું છે.

આમ આ પદ્ધતિ એક સમયે વ્યાપક હતી,
એમ લાગે છે. આ પદ્ધતિએ પ્રથમ કાર્ય
કરનાર કોણ છે એનો અંતિમ નિર્ણય તો મેં
અહીં જેમ ચાર ઉદાહરણો આપ્યાં છે તેવાં
બીજાં એકત્રિત કરાઈ રહે ત્યારે અપાય.

પૂર્વકાલીન પ્રણેતાઓ અને તેમની કૃતિનો
નિર્દેશ કરવાની જે પદ્ધતિ કેટલાક અન્યકારોએ
અપનાવી છે એથી એક તો આપણને તે તે
અન્યકારોનો કોના તરફ કેવો સદ્ભાવ હતો
તે જાણવા મળે છે. બીજું, જેમની કૃતિઓ
આજે મળતી નથી એમનાં અને એમની
કૃતિના નામ પણ આથી કેટલીકવાર જાણી
શકાય છે. આમ લાભ હોવાથી, અહીં જે લઘુ
લેખ લખ્યો છે તે વિસ્તૃત બનાવવાની જે
અન્યકારોએ અહીં સૂચવેલી પદ્ધતિ સ્વીકારી
હોય તેની સંપૂર્ણ નામાવલી ઇત્યાદિ તૈયાર
કરવાની અભિલાષા રાખું છું અને સાથે સાથે
આ વિષયના જાણકારોને પોતાનો ફાળો
આપવા વિનવું છું.

દર્શનાદિ શુભે સદા પરિપૂર્ણ, કોઈપણ દ્રવ્યને જેને કોઈપણ કાળે બાધા કરી શકે નહિં માટે અબાધિત બુદ્ધિ છે. તેથી તજજન્યમાં નિર્ભયતા, નિરાકુલતા, સ્વાધીનતામય જ્ઞાનાનંદ રસના અનુભવી-આસ્વાદન લેનાર શ્રી વિશાલ-દેવની તત્ત્વસમાધિ સહજ અર્થાત્ સ્વાભાવિક સર્વ પરદ્રવ્યની અપેક્ષા વગર માત્ર પોતાના જ દ્રવ્યથીજ ઉત્પન્ન તથા અદત્ત પર-દ્રવ્યે જેને ઉત્પન્ન કરી નથી એવી, તથા નિરુપાધિ અર્થાત્ પૌદ્ગલિક વિષયો ભોગવતાં અનેક પ્રકારની શારીરિક તથા માનસિક વ્યાધિઓ ઊપજે છે, પરમભણૂપ મિથ્યા ચારિત્ર હોવાથી આત્મશુભાત્મક અનેક પ્રકારનાં દુષ્ટ કર્મ બંધાય છે પણ શ્રી વિશાલદેવની સમાધિમાં કોઈ પણ પ્રકારની ઉપાધિનો સફાવ ઊપજવાનો સંભવ નથી તેથી નિરુપાધિ છે, માટે હે શુભાનુરાગી ભવ્યજીવો! નિરુપચરિત નિસ્સંગ નિપ્રયાસિક નિર્દ્વંદ, એકાંતિક, આત્યંતિક અને સ્વતંત્ર સમાધિમય શ્રી વિશાલસ્વામીના અરિહંત પદને આપણો આત્મા નિર્મલ કરી ભવજ્રમણથી મુક્ત થવા નિમિત્તે વંદીએ-તેમાં લીન થઈએ. વલી શ્રી વિશાલસ્વામી કે જે જ્ઞાનાદિ અનંત લક્ષ્મીના સ્વામી તથા જન્મ, જરા, મરણ તથા ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, હાસ્ય, રતિ, અરતિ, ભય, શોક, બુદ્ધિસા વિગેરે કષાય અજ્ઞાન-જલથી ભરપૂર આ અપાર પારાવાર ભયંકર ભવ-સમુદ્રથી ઉદ્ધારી અચલ, અવ્યાબાધ, અરૂઝ આત્મીય અનંત સુખના સ્થાનક મોક્ષમહેલમાં ધરનાર, સર્વે પ્રાણીઓના અઘાતક, કરુણા-સાગર તથા અનંત શુભના પાત્ર મહાન ધર્માત્મા છે તેને સ્તવો-સ્તુતિ કરો-તેમના શુભાનુ-ગાન-સ્મરણ-ચિંતન-અનુભવ કરો.

ભવ ઉપાધિ પદ રાખવા,
પ્રભુજી છો વૈધ અમોઘ રે,
રત્નત્રયો ઔષધ કરી,
તુમ્હે તાર્યા ભવિજન ઓઘરે તુમ્હે-અરિ

રૂપઠાથી-મહાન દુષ્ટ શત્રુરૂપ કર્મો રાજના ભવરૂપ કારાગૃહમાં વસતાં અજ્ઞાન, કષાય અને મિથ્યાત્વરૂપ મિથ્યા આહારવિહારના સેવનથી આત્મદ્રવ્યના જ્ઞાનદર્શનાદિ પરિણામો દૂષિત થવાથી આત્માને તીવ્ર શુદ્ધિશુદ્ધિ અસહ્ય દુઃખ, કલેશ આપનારા ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, શોક, વિયોગ, મિથ્યાત્વ, અજ્ઞાન વગેરે મહાન, દુર્નિવાર સન્નિપાતિક રોગો ઊપજે છે ને રોગોના પ્રભાવવડે વળી, જ્વર, અતિસાર, જલોદર, કઠોદર, ભગંદર, ક્ષય, કુષ્ઠ, પ્રમેહ, ઉપદંશ, નેત્રરોગ, કર્ણરોગ, મુખરોગ વગેરે અનેક શારીરિક રોગજન્ય વેદનાઓ ભોગવવી પડે છે, પણ હે વિશાલ પ્રભુજી! આપ જ સમ્યગ્ દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન, સમ્યક્ ચારિત્રની ઐક્યતા રૂપ અમૃત ઔષધિતુ' દાન કરી તે સર્વે સન્નિપાતિક રોગોથી. ભવ્યજીવોના સમૂહને મુક્ત કરી અનંત આત્મવીર્યે ભરપૂર તુષ્ટપુષ્ટ કરી આગામી કોઈપણ કાળે તે રોગ પુનઃ ઉત્પન્ન ન થાય એવા અત્યંત નીરાગી કર્યા માટે હે પ્રભુજી! આ ભુવનમંત્રત્રયમાં નિઃસંદેહપણે અમોઘ સાચા-સફળ-જેનો ઉપાય નિષ્ફળ જાય નહિ એવા) વૈધ આપ જ છો.

ભવ સમુદ્રજળ તારવા,

નિર્યામક સમ જિનરાજ રે;

ચરણ જહાજે પામીયે,

અક્ષય શિવનગરનું રાજ રે.-અરિ-૩

રૂપઠાથી:-રાગરૂપ જળે પરિપૂર્ણ દુસ્તર આ ભયાનક ભવસમુદ્ર કે જેમાં હું અનાદિ-કાલથી નિરાધારપણે જ્યાં ત્યાં જ્રમણ કરી દુઃસહ ભય, કલેશ, રોગશોક, વિયોગ, તૃણા, આકંદ વિગેરે અનેક દુઃખો સહન કરું છું. અત્યંત સહજ સમાધિપ્રદ મારિ શુદ્ધાત્મ ભૂમિરૂપ શિવનગરથી અત્યંત દૂરવર્તી વિયોગી થઈ રહ્યો છું. તે ભવસમુદ્રથી પારંગત કરી નિર્વિઘ્નપણે શિવનગરે પહોંચાડવા માટે હે વિશાલ

પ્રભુ જિનેશ્વર ! આપ નિર્ધારક અર્થાત્ જહાજના સૌથી અગ્રેસર ચલાવનાર છો માટે જો બીજા સર્વની આકાંક્ષા છોડી આપના સ્વભાવાચરણરૂપ પંચમહાવ્રતરૂપ જહાજનો આશ્રય લઈએ તેમાં અમારા આત્માને સ્થાપન કરીએ તો સહેજે લીલામાત્રમાં નિઃપ્રયાસે આ ભયંકર ભવસમુદ્રથી પારંગત થઈ કોઈપણ રીતે જેનો નાશ ન થાય-સદા શાશ્વત રહેનાર એવું શિવનગરનું નિષ્કંટક રાજ્ય પામી એકાંતિક શાશ્વત સહજ પરમાનંદના સ્વામી થઈએ.

ભવ ઝટવી અતિ ગહનથી,
પારંગ પ્રભુજી સથવાહ રે.

શુદ્ધ માર્ગ દેશકપણે,
યોગ ક્ષેમંકર નાહરે-યોગ-અરિ ૪

સ્પષ્ટાર્થ:—આ ભવરૂપ ઝટવી, જંગલ કે જેમાં અમારો આકંદ, પરિતાપ ભેઈ કરુણરસવડે જેનું હૃદય ભીંજે તથા અમારી દયા કરે એવા સહશુરૂપ સજ્જનનો સમાગમ અત્યંત દુઃપ્રાપ્ય છે તેથી નિર્જન, તથા જેથી પારંગત થવાનો સાચો સુગમ માર્ગ પામવો અતિશય સુસ્કેલ હોવાથી અત્યંત ગહન ઘોર, તથા જેમાં અમારી જ્ઞાનદર્શનાદિ અમૂલ્ય આત્મસંપદાને લૂંટી લેવાવાળા તીવ્ર અજ્ઞાન, મિથ્યાત્વાદિ દુષ્ટ સ્વાવના ધારક શુરૂરૂપ લૂંટારાએ વસે છે, તથા અમારા જ્ઞાનદર્શનાદિ આત્મપ્રાણનો ઘાત કરનાર, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ વગેરે નિર્દય શ્વાપદો વસે છે એવા ઘોર જંગલમાં ભૂલો પડેલો હું મારા આત્મીય કુટુંબ તથા લક્ષ્મીના વિયોગવડે દયામણી અવસ્થામાં ભય, ત્રાસ, રોગ, શોક, વિયોગ, તૃષ્ણા, આતાપ વિગેરે પરિતાપો સહન કરું છું. શાંતિપ્રદ સંવરરૂપ જળના અમાવડે અત્યંત તૃષ્ણા કલેશ સહુ છું તેથી ભવાટવીથી પારંગત થઈ આત્મલક્ષ્મીવડે પરિપૂર્ણ શિવ-

નગરે દોરી લઈ જનાર આપ જ સમર્થ સાર્થવાહ છો, કારણ કે આપ જ શુદ્ધ-અવિસંવાદ માર્ગના બતાવવાવાળા, કલ્યાણકારી, સિદ્ધપદ યોગના નાથ, માલિક, પ્રણેતા, યથાર્થપણે પ્રગટ કરનાર છો, તથા હે નાથ ! આપના મન, વચન અને કાય-એ ત્રણે યોગ ક્ષેમંકર-કલ્યાણકારી, પાપ કલેશથી મુક્ત કરનાર છે અને સંસારી જીવોએ મન, વચન, કાયા, સ્ત્રી, પુત્ર, ધન, કુટુંબાદિ અનેક યોગ કર્યા તે યોગ બહુવાર વિનાશ થયા-ક્ષેમકુશલ ન રહ્યા પણ પ્રભુજી ! શુદ્ધાત્મ અનુભવ યોગ કરાવી શાશ્વતી કેવળજ્ઞાનાદિ લક્ષ્મીનો શિવયોગ કરાવો છો માટે યોગ ક્ષેમંકર છો.

રક્ષક જિન છ કાયના,
વળી મોહ નિવારક વામી રે;

શ્રમણ સંઘ રક્ષક સદા,
તેણે ગોપઈસ અભિરામ રે. તેણે-અરિ ૫

સ્પષ્ટાર્થ:—જે અજ્ઞાન, વિષય અને કષા-યાદિ દોષોથી નિવૃત્ત થયા નથી એવા કુદેવાદિ “અહિંસક” પદને યોગ્ય નથી, કારણ કે તેઓ સર્વ જીવસ્થાન તથા સર્વ જીવોના દ્રવ્યભાવ પ્રાણને તથા દ્રવ્ય ભાવ પ્રાણની હિંસાના હેતુઓને તથા તે હેતુઓના પ્રતિજારને યથાર્થ બાણતા નથી. તથા વિષય કષાયાદિ સહિત હોવાથી પ્રમાદ અવસ્થામાં અનેક જીવના દ્રવ્ય ભાવ પ્રાણને હણીને પરને તથા પોતાના આત્માને દુઃખદાયક થાય છે, પણ હે વિશાલ પ્રભુ ! આપ તો અજ્ઞાન, વિષય અને કષાયાદિ દોષોથી સર્વથા નિવૃત્ત હોવાથી પૃથ્વીકાય, અપૂકાય, તેજકાય, વાયુકાય, વનસ્પતિકાય તથા વ્રણકાય-એ છ કાયના જીવોના દ્રવ્ય ભાવ પ્રાણના યથાર્થ જ્ઞાતા છો તથા વિષય કષા-યાદિ દોષો સહિત હોવાથી નિરંતર અપ્રમાદ અવસ્થામાં અવસ્થિત રહી, કોઈ પણ જીવના

દ્રવ્યભાવ પ્રાણીને રચમાત્ર પણ દુઃખવતા નથી માટે સત્ય ન્યાયે આ ત્રિભુવનમાં “જીવરક્ષક”નું બિરુદ આપને જ લાયક છે.

તથા સ્થિતિબંધ અને રસબંધનો હેતુ સર્વે કર્મનો રાજ તથા સંસારી જીવોને અજિતશત્રુ એવા મોહરૂપ મહાન્ શત્રુથી સંસારી જીવોને બચાવવા માટે તથા તે મોહનો નાશ કરવાનો સાચો ઉપાય બતાવનાર તથા તે ઉપાયમાં પ્રવૃત્ત પ્રેરણા કરનાર એક આપ જ સમર્થ સુભટ છે, તેથી સાચા મોહ-નિવારક પણ આપ જ છો.

તથા અત્યંત દુઃખદાયક લવાટવીમાંથી નીકળી અત્યંત કટ્યાણુકારી મોક્ષનગરે જવાના જિજ્ઞાસુ, મોક્ષ સન્મુખ સાચા માર્ગે ગમન કરનાર ક્રોધ, માન, માયા, લોભ આદિને દૂર કરી સમપરિણામે વર્તનાર જે શ્રમણસમૂહ તેની આપ રક્ષા કરનાર છો, કારણ કે મોક્ષમાર્ગમાં વિઠન કરનાર મિથ્યાત્વ, કષાય આદિ ચારે લૂટારાઓને બરોબર એળખાવનાર તથા તેનો વિઘ્ન નહીં કરી શકે એવા ઉપાયો બતાવનાર તથા આગેવાન થઈ પોતાના અત્યંત બળ વીર્યવહે તેઓને નિર્વિઘ્નપણે મોક્ષ નગરે પહોંચાડનાર હોવાથી હે પરમેશ્વર! આપ જ અદ્વિ-તીય ગોપ તથા ઈશ્વર છો.

ભાવ અહિંસક પૂર્ણતા,

મારણ્યતા ઉપદેશ રે.

ધર્મ અહિંસક નીપજ્યો,

મારણ જગદીશ વિશેષ રે-મારણ-અરિ૦૬

રૂપાંટાર્થ:—હે જગદીશ્વર-આપના સર્વે જ્ઞાન, દર્શનાદિ ભાવો પુણે અહિંસકપણે વર્તે છે તથા સંસારી જીવોને પણ સ્વપર જીવના દ્રવ્ય ભાવ પ્રાણ ન હણવા એવો ઉપદેશ આપો છો. તથા કેઈપણ જીવના દ્રવ્યભાવ પ્રાણની હિંસાના કર્તા ન થાય એવા કેવલજ્ઞાન કેવલ-

દર્શનાદિ અનંત ધર્મો સંપૂર્ણ શુદ્ધ પ્રગટ-વ્યક્ત થયા છે તેથી આપ અદ્વિતીય મારણ અહિંસક પદવીના ધારક છો.

પુષ્ટ કારણ અરિહંતજી,

તારક જ્ઞાયક મુનિચંદ રે,

મોચક સર્વ વિલાવથી,

ઝીપાવે મોહ અરીદરે-અરિ. ૭

રૂપાંટાર્થ:—સત્તાગતે રહેલા અનંત આત્મધર્મોને સંપૂર્ણ શુદ્ધ પ્રગટ કરવામાં, અર્થાત્ આ સંસારસમુદ્રથી પારંગત થઈ મોક્ષ અવસ્થા પ્રાપ્ત કરવામાં હે વિશાલ પ્રભુ અરિહંત! આપ પુષ્ટ કારણ-અનંતર કારણ છો તેથી સર્વે મુનિઓ જ્ઞાનીઓમાં ચંદ્રમા સમાન પ્રધાન લોકાલોકતા જ્ઞાયક આપ જ આ ભયંકર ભવસમુદ્રમાંથી તારનાર છો તથા રાગ, દ્રેષ, મોહ વિગેરે સર્વે વિલાવથી મુક્ત કરવાવાળા તથા સર્વે શત્રુઓમાં શ્રેષ્ઠ અત્યંત બલવાન મોહ શત્રુથી જીતાવવાવાળા છો.

કામકુંજ સુરમણિ પરે,

સહજે ઉપગારી થાય રે;

દેવચંદ્ર સુખકર પ્રભુ,

ગુણગેહ અમોહ અપાય રે ગુણ-અરિ૦

રૂપાંટાર્થ:—જેમ કામકુંજ તથા ચિંતા-મણી રત્ન, વિના સ્વાર્થે અન્ય નવો જ વાંછિત દાતાર થાય છે તેમજ હે પ્રભુ! આપ પણ સંસારજન્ય સકલ કલેશથી ભવ્ય જીવોને મુક્ત કરવામાં વિના સ્વાર્થે સહજે મદદગાર થાઓ છો. એ આપની પરમ સન્નજનતા સૂચવે છે. દેવચંદ્ર મુનિ કહે છે કે-હે પ્રભુ! આપ નિઃપ્રયાસિક અને નિરૂપચિત સુખના કરવાવાળા તથા જ્ઞાનાદિ અનંત ગુણના ગેહ-નિધાન છો. તથા પરિવાર સહિત મોહરાજનો સમૂલધ્વંસ કરી નાખ્યો છે તેથી અમોહી તથા અપાય કહેતાં કપટ રહિત શુદ્ધ સ્વરૂપના પ્રકાશક છો.

ધર્મ-કૌશલ્ય.

(૭૧)

વૃત્તિ-inclinations.

**માણુસા જ્યારે વૃત્તિનો દાસ બને છે ત્યારે તજજન્ય જન્મતા રાગદ્વેષમાં જકડાય છે,
રાગદ્વેષ જ દુઃખમૂલક ભવની લોખંડી બેડીઓ છે.**

વૃત્તિઓ માણુસને દાસ બનાવે છે. અમુક વાત ગમે અને અમુક ન ગમે તે વૃત્તિઓ છે. વૃત્તિ પસંદગી અપસંદગીને જન્મ આપે છે. આ અમુક વસ્તુ ગમે, ખીજી વસ્તુઓ ન ગમે, તેનું કારણ, ભાવાભાવનું કારણ અને પસંદગી યા ખોદનું કારણ આ રીતે વૃત્તિઓ જ બને છે. એના પર જેને અંકુશ મૂકતાં આવડે તે આ સંસારને છૂતી બાંધે છે. પછી તેને ભાવ, અભાવ કે પસંદગી, અપસંદગીનો અવકાશ રહેતો નથી. પછી તેને સર્વ વસ્તુઓ પ્રત્યે એકાકાર નિઃસારતાનું રહસ્ય સમજાય છે. એના મનથી સર્વ વસ્તુઓ સરખી લાગે છે અને કોઈ તરફ તેને ભાવ કે અભાવ થતો નથી કે પસંદગી અપસંદગી ને આવાં માણુસને અવકાશ રહેતો નથી. એને મનથી સર્વ વાત સરખી જણાય અને મનુષ્ય પ્રેમ તેને પસંદગી, અપસંદગી કરાવતો નથી, માટે વૃત્તિ પર વિજય મેળવવા અતિ જરૂરી છે, એમાં કોઈ પ્રકારની શંકા રહેતી નથી. તેટલા માટે સર્વ પ્રાણીએ વૃત્તિ પર વિજય મેળવવા પ્રયત્ન કરવો. અમુક વાત ગમે છે અને અમુક વાત ગમતી નથી એવી એવી વૃત્તિ રાખવી ન જોઈએ, અને સર્વ વસ્તુને સરખી ગણી એ ભાવ મનુષ્ય તરફ ફેરવવો જોઈએ. એમાં અમુક મનુષ્ય ગમે, અમુક ન ગમે એમ થવું ન જોઈએ. એ ભાવાભાવ અથવા પસંદગી કે વૈર વૃત્તિનો વિરોધી બને છે, અને એ ભાવ પશુ કેળવવો જોઈએ. જે કે એ વૃત્તિને અંકુશમાં લેવી બહુ મુશ્કેલ છે, પશુ મુશ્કેલ છે માટે જરૂરી છે, કારણ કે સંસારનો નિકાલ વૃત્તિ પરનો અંકુશ છે.

એ સર્વ કારણ રાગદ્વેષજન્ય છે. એમાં વૃત્તિને દાસ બનાવતાં આવડે તો ભારે કામ થઈ જાય છે, કારણ કે સંસાર એક ઝાડ જેવો છે અને સંસાર વૃક્ષનાં મૂળ કષાયો છે. કષાય એટલે ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ, સંસારવૃક્ષનાં મૂળમાં કામ લાગે તેટલા માટે તેને કાપી નાખવો જોઈએ, કારણ કે રાગદ્વેષ એટલે કષાયના અર્થમાં એ શબ્દો વપરાય છે અને કષાય એટલે જ સંસાર તેનો જેનાથી આપ્યો એટલે લાભ થાય તે કષાયો છે. અને તે સંસાર વૃક્ષના મૂળ છે, એટલે વૃત્તિનો અંકુશ કરવો એજ રાગદ્વેષ પર વિજય થાય છે. અને પરિણતિમાં જે સંસારનો રસ પડે છે તે અનોખો છે. તે સંસારને ભારે વધારી મૂકે છે તે પર વિજય મેળવવા માટે રાગ દ્વેષ પર વિજય મેળવવાની જરૂર છે, એ વગર એટલે એવા વિજય વગર સંસાર વધતો જ જાય છે અને આ પ્રાણીને સંસારરૂપ બેડીમાં રાખનાર જે કોઈ વસ્તુ હોય તો આ રાગ દ્વેષ જ છે અને રાગદ્વેષને એ ઉત્પન્ન કરનાર છે. રાગદ્વેષ અને ભાવ અને અભાવ અથવા પસંદગી અપસંદગી રાગ દ્વેષ ઉપર આધાર રાખે છે અને રાગદ્વેષ બેડીરૂપ છે અને સંસાર જન્ય છે એમાં તો કોઈ જાતની શંકાને સ્થાન નથી માટે વૃત્તિજન્ય રાગ દ્વેષને છોડો, કારણ સર્વ વાતનો આધાર રાગ દ્વેષ પર છે. તે જ સંસારને મુકાવનાર ઔષધ છે, તેમજ સંસારને વધારનાર અને સંસારમાં રાખનાર એ બેડીરૂપ છે. બેડીને તોડવી કે રાખી મૂકવી એ વૃત્તિ પર આધાર રાખે છે.

When a man becomes servant of likes and dislikes, he is involved in fascinations and dislikes. These fascinations and dislikes are like a brake of Bhavas and Samsara.

કલ્યાણ (કાર્તિક, ૨૦૦૫) મહાસાગરના મોતી.

દુઃખ-Pain.

દુઃખ એ મનુષ્યને શિખવનાર મોટો ધર્મગુરુ છે. તેની નીચે આત્માઓ વિકસે છે.

દુનિયાના સર્વ માણસો સુખને ચાહે છે અને તે મેળવવા માટે પ્રયત્ન કરે છે. તે માટે શિક્ષણની જરૂરિયાત રહેતી નથી. ધીજી માણસો તમારી સાથે કેવી રીતે વર્તે છે તે સુખપ્રાપ્તિનો એક નિર્ણીત ઉપાય છે અને તેને સમજવામાં ઘણાં મનુષ્યો નિષ્ફળ જાય છે. અજ્ઞપાતું કરણ અને છે. અજ્ઞપાતે માણસ દુઃખમાં માને છે, પણ તે વાસ્તવિક રીતે દુઃખનું કારણ સમજતો નથી અને નકામા વૈરવિરોધ વધાર્યા કરે છે. એમ જોતાં જણાશે કે દુઃખ એ વસ્તુતઃ દુઃખ નથી, પણ આભાસ માત્ર છે. દુઃખમાં વધારે દિન-ગરીબ તરફ નજર થાય છે અને તમે જો વાસ્તવિક દુઃખની તારવણી કરવા માંગતા હો તો તમારાથી વધારે દુઃખી માણસને જોશો અને તેનું દુઃખ સમજશો તો તમને તમારું દુઃખ સહન કરવું જરાપણ મુશ્કેલ લાગશે નહિ. તેટલા જ માટે દુઃખમાં વધારે દુઃખી માણસને જોવાનું કહેવામાં આવ્યું છે એ રહસ્ય જો સમજો તેને વાસ્તવિક રીતે દુઃખ ખમવું મુશ્કેલ લાગતું નથી. એ દુઃખને આનંદથી ભોગવી લે છે. અને સર્વથી વધારે લાભ દુઃખ સહન કરનારને એ થાય છે કે એનો આત્મા વધારે વિકાસ પામે છે; એટલે દુઃખમાં વધારે દુઃખીને દેખવા, આંધળાને જોવું, લાંછ વગરના, બહેન વગરના, ધન વગરના માણસને જોવા, તંદુરસ્તી બાળકમાં નયણા ઉપર નજર રાખવી. એના પરિણામે આત્માવકાસ વધી જશે એ મહાન લાભ છે અને દુઃખ જીટીને ચોટી જતું નથી એ વાત ખાસ ધ્યાનમાં રાખવા યોગ્ય છે અને ઘણી ગંભીર રીતે વિચાર કરવા લાયક છે. એમાં જો પાછા પડે છે તે દુઃખ સહન કરી શકતા નથી અને નકામી રીતે આત્માનો વિકાસ અટકાવી દે છે.

તેને આ ગ્રંથકાર કહે છે કે તમારી આત્માની

પ્રગતિ પણ આ દુઃખ સહન કરવાની તમારી ટેવ પર આધાર રાખે છે, માટે તમારે તમારા આત્માને આજીવન અને તેની પ્રગતિ જે રીતે રૂંધાય તેવું કામ કરવું નહિ. અને દુઃખ સહન કરવું એ તો આત્મિક ધર્મ છે. અને તે તમે સારી રીતે જાણો છો તેથી આત્મવિકાસ માટે પણ તમારે દુઃખ સહન કરવું જોઈએ. એમાં કોઈ પ્રકારનો વિસંવાદ નથી, તેથી આત્મવિકાસને સાધ્ય ગણો અને જે રીતે તમારું વર્તન તમારા આત્માને લાભકારી જણાતું હોય તે આદરો, દુઃખને સમતાથી સહન કરવું એ આત્મવિકાસની એક ચીજ છે, જરૂરી છે. અને તમારા આત્મવિકાસને લાભ કરનારી બાબત છે, માટે તેને તમે આદરો અને જૂઠી આજીવન પાળો છો, અને નાની મોટી બાબતમાં કંકળાટ ન કરો દુઃખ સહન કરતી વખતે તો આકરું લાગે છે, પણ આત્મવિકાસને અંગે તે જરૂરી છે અને તમને તો સુખ અને દુઃખ બન્નેનો અનુભવ છે. પણ તમારું હિત દુઃખનો પક્ષ કરવામાં જ છે એમ આ ગ્રંથકાર કહે છે અને તમે તેને સમજવા પ્રયત્ન કરો છો એ તમારું લક્ષ્ય છે અને તેને સમજીને એને અનુસરો એમાં તમારું જીવન છે.

ધર્મી માણસ દુઃખથી ગભરાય નહિ, તેમજ નાસી છૂટવાનો પ્રયત્ન કરે નહિ, એ પ્રયત્ન નકામો હોય તેને લાભ નજર કરે માટે જે આવી પડે તેને સહન કરવું તેમાં જ તમારી જીવ્યતા છે. એમ કરવાથી તમને દુઃખની માત્રા લાગશે નહિ અને તમે દુઃખને પણ સુખ તરીકે ભોગવી શકશો, માટે કડ બાંધો અને આવી પડે તેને સહન કરવા તૈયાર થાઓ. અંતે તમારો વિજય છે એ ખાતરીથી માનજો.

મૌકિક

Pain is the great teacher of mankind. Beneath it souls develop.

Zarie Ehver Eshenbach.

XXXXXXXXXXXXX
 X મુક્તિ-અંખના X
 X XXXXXXXXXX

(લેખક—શ્રીયુત મફતલાલ સંઘવી.)

અવનિની આઘાદી ટકી રહે અંતરની આઘાદ હુનિયાથી. જો હોય અંતર આપણું મેલું તો આપણી હુનિયામાં પણ મલિનતા બદબદવા માંડે. હોય જો આપણા દિલની હુનિયા રંગ તો આસપાસની હુનિયામાં પણ આપણને રંગ જીવનની પરાકાષ્ટા સૂચવતાં દર્શાયે જ જોવા મળે.

ટૂંકી અને ટય વાત છે—અંખના હોય જે જીવનની તેને જ તમારું જીવન સોંપો.

પ્રાણીશ્રેષ્ઠ માનવની કલ્યાણ મુક્તિથી ઓછી અંખના તો ન જ હોય.

માનવકુલની નીતિ-રીતિ તરફ નજર નાખતાં પ્રતીત થાય છે કે આજ એનું સઘળું દૈવત સૃષ્ટિને સંચાતા બીજામાં ઢાળવાની દિશામાં ખર્ચાઈ રહ્યું છે અને તેના જ પ્રત્યાઘાતરૂપે જગતમાં અભ્યવસ્થા, અશાંતિ અને અનીતિના ભેરદાર પવન ફૂંકાઈ રહ્યા છે.

બળ, વિદ્યા અને લક્ષ્મીનો આજના જેટલો દુરુપયોગ બીજા કોઈ સમયમાં થયો હોય તેવું ઇતિહાસમાં ક્યાંય જોવા મળતું નથી. ખેર, થયું તે થયું. હજી પણ આપણે આપણા જે સાચો રાહ છે તેના ઉપર અડગપણે ડગલાં ભરી શકીએ તો પણ આવતી કાલને ઇતિહાસકાર આપણને સમયપારખુ, શાણા પ્રજાજનો તરીકે વર્ણવવામાં શરમ નહિ અનુભવે.

અતલ અંતસ્તલમાંથી બળે છે અંકાર મુક્તિની. પણ બહાર આવતાં વેંત તે હુનિયાના રંગરાગ અને વેરઝેરે જગવેલા કર્કશ અવાજમાં લગભગ હુમ થઈ જાય છે અને

આપણે તેની જ શોધમાં ખોયા ખોયા ફરતાં રહી જઈએ છીએ.

અંકુતિરવ મુક્તિનો જ્યાં સુધી સ્થાન ન લે જીવનના પરમ મંગલ ધ્યેયનું, ભાવનાઓ આપણી જ્યાં સુધી તે રવને વધુ સ્પષ્ટ અને ઉર્ધ્વગામી બનવામાં મદદરૂપ ન થાય, ચાલ આપણી જ્યાં સુધી તેની પૂરતી રખેવાળી ન કરે, ઇન્દ્રિયોના મૂળમાં જ્યાં સુધી તેને જ પ્રગટાવવાની અનન્ય ઉત્કટ લગની ન પ્રગટે ત્યાં સુધી મુક્તિરવ અંતરનો મુક્તિના આસમાન સુધી કોઈપણ ઉપાયે ન પ્રસરી શકે.

મન, વચન અને કાયાના ત્રિવેણી સંગમ ઉપર શોભતા શાંતિમંદિરમાં મુક્તિના પરમ ઉજ્જવળ સ્વરૂપને આલિંગવાનું સ્વપ્નું ભરી દેવું જોઈએ કે જેથી હાલતાં-ચાલતાં પણ આપણે આપણા પરમ સ્વરૂપથી વિપરીત દિશામાં પગલાં ભરવાની મોટી ભૂલ ન કરી બેસીએ.

પણ એ એક અચળ નિયમ નથી ભૂલાય એમ: અંદર હશે તેવું જ બહાર વંચાશે.

અને એટલે જ મુક્તિની અંખનાવાળાએ કામ-ક્રોધ, રાગ-દ્રેષ, હિંસા, અસત્ય, ચોરી, મૈથુન, પરિગ્રહ વિગેરે સર્વ પ્રકારના પાપોથી મુક્ત થવું પડશે.

આત્મ દિવાકર આડે જ્યાં સુધી તરતું રહેશે નાના-મોટા કર્મનું નાનું-મોટું એક પણ વાદળ ત્યાં સુધી પૂરતો પ્રકાશ નહિ જ પ્રગટે આત્માનો. અને ત્યાં સુધી મુક્તિ અંખના આપણી અપૂર્ણ જ રહેશે.

વર્તમાન સમાચાર.

શહેર ભાવનગરમાં

શ્રીયુત મોતીચંદભાઈ ગિરધરલાલ કાપડિયા સોલીસીટરનું સન્માન.

(૧) તા. ૪-૧૨-૪૬ રવિવારના રોજ શ્રીયશો-વિજયજી જૈન ગ્રંથમાળા તરફથી શ્રીવિજયધર્મસૂરિ જૈન સાહિત્ય સુવર્ણ ચંદ્રક અર્પણ કરવાનો સમારંભ અત્રેની શ્રી શામળદાસ કોલેજના પ્રોન્સીપાલ શ્રી પ્રતાપરાય મોદીનો અધ્યક્ષતામાં થયો હતો. શ્રી મોતીચંદભાઈની જૈન સમાજની તેમજ સાહિત્યની સેવા અંગેના બાણજો વિવિધ વક્તાઓએ કર્યા બાદ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની ઉપચોગિતા તેમજ અનેક જૈન યુવકોને પોતાના અભ્યાસમાં સગવડતા ઉપરાંત અમદાવાદ અને પુના જેવા રથ-જોમાં પણ વિદ્યાલયની શાખાઓ ખોલીને શ્રી મોતીચંદ ભાઈએ જૈન કામની અગત્યની સેવા બજાવી વિં પ્રવચન થયા બાદ પ્રમુખશ્રીએ સુવર્ણચંદ્રક શ્રી મોતીચંદભાઈને એનાયત કર્યો હતો.

(૨) તા. ૧૫-૧૨-૪૬નાં રોજ શ્રી ભાવનગર શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ તરફથી સમવસરજીનાં વડે વિશાળ શમીયાનામાં શ્રીયુત મોતીચંદભાઈને તેમની જૈન કામની સેવાઓ માટે ચાંદીના કારકેટમાં માનપત્ર એનાયત કરવાનો મેલાવડો સૌરાષ્ટ્ર હાઇ-કોર્ટનાં ચીફ જસ્ટીસ શ્રી હરિસિદ્ધભાઈ દીવેદીયાની અધ્યક્ષતામાં યોજવામાં આવ્યો હતો. તે વખતે, શ્રી જૈન સંઘનાં આગેવાન ગૃહસ્થો ઉપરાંત સરકારી અમલદારો, અને વિવિધ કેળવણીની સંસ્થાનાં આગેવાનોએ પણ હાજરી આપી હતી. શ્રી દીવેદીયા સાહેબે પોતાનો અનુભવ રજુ કરતાં જણાવ્યું હતું કે-જૈન ધર્મ પ્રાચીન છે, વગેરે બાબતો પર વિવેચન કરી શ્રી મોતીચંદ ભાઈએ જે સાહિત્યની અને જૈન કામની અને સાથેસાથે

રાષ્ટ્રસેવા બજાવી છે તે પ્રશંસનીય છે. અન્ય વક્તાઓનાં વિવેચનો થયા બાદ કારકેટ અને માનપત્ર પ્રમુખ સાહેબનાં હાથે અર્પણ કરવામાં આવ્યા હતા.

આભાર

શેઠ દોલતરામ જૈનનો નોહર(બીકાનેર)વાલા તરફથી શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશને સહાય માટે રૂ. ૨૦-૮-૦ મળ્યા છે, જેનો સહર્ષ સ્વીકાર કરીએ છીએ. અને વગર પ્રયાસે મળેલ સહાય માટે તેમનો સભા આભાર માને છે.

આ સભાના સાહિત્ય પ્રકાશન અને સેવા માટે અભિભાષ્યો.

અમદાવાદ તા. ૨૪-૧૨-૪૬.

સુશ્રાવક દેવગુરુ ભક્તિકારક સાહિત્યપ્રિય શ્રીયુત વલ્લભદાસભાઈ યોગ્ય.

દી. મુનિમહારાજ શ્રી દર્શનવિજયજી આદિ ત્રિપુટીના ધર્મલાલ.

સભાની સાહિત્ય સેવા અપૂર્વ છે. તમે ખૂબ જ પ્રયત્ન કરી આ વૃદ્ધાવસ્થામાં નવા નવા ગ્રંથો અને જાણાંતરો બહાર પાડો છો તે ઉત્તમ છે. તેમાં વળી સાંભળ્યું તમે સીતેર પૂરાં કર્યાં. ખરી રીતે તો સીતેર કાંઈ વધુ નથી પરંતુ આ અવસ્થાએ યુવાનની જેમ ઉત્સાહથી કામ કરી તમે સભાને જે વેગ અને ઉત્સાહ આપી રહ્યા છો તે માટે અભિનંદનને પાત્ર છે.

શ્રી પાટણનો વિરાટ સભામાં સાહિત્યપ્રેમી મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજનું પ્રવચન

“ગરીબ-દુઃખીઓની સેવા ધૈર્યપ્રાપ્તિના સાચો માર્ગ છે”—

તા. ૫-૧૨-૪૯ નાં રોજ શ્રી પાટણ મુકામે શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન સત્તાનાં આશ્રયે મળેલ વિરાટ સભામાં સાહિત્યપ્રેમી મુનિરાજ શ્રી પુણ્ય-વિજયજી મહારાજે ઉપરનાં મનનીય શબ્દો શ્રોતાઓ સમક્ષ બોલતાં જણાવ્યું હતું કે અસાર સુધીમાં આટલા બધા વિદ્વાનો અને આચાર્યોએ આપણને આ વિષય ઉપર પૂરતો ઉપદેશ આપ્યો હોવા છતાં હજી જીવનવિકાસનો પ્રશ્ન સામે ઊભેલો જ છે. આજે અવિરત કાન્તિને આરે આવીને આપણું વિશ્વ આપણી સામે આવીને ઊભું છે. સાંપ્રદાયિક, ધાર્મિક અને રાજકીય વિચારો આપણને કચડી રહ્યા છે. છતાં હજી આપણે બધાય ત્યારે વ્યાપાર સંસારમાં પડ્યા છીએ. આપણું જ્ઞાન અતિ છીછરું છે. ભારતમાં અસંખ્ય પ્રમાણમાં સાહિત્ય લખાયેલું હોવા છતાં તે બહુ જ ઓછું છે. સાહિત્ય-ક્ષેત્રમાં આપણે કેટલા બધા પછાત છીએ ?

સામાજિક, ધાર્મિક અને રાજકીય વિષમતાઓ આપણી વચ્ચે ઊભેલી છે. તે ટાળવા માટે આપણે જ્ઞાન, સાહિત્ય તરફ રસ પેદા કરવો જોઈએ. પ્રાચીન વખતમાં અનેક ધર્મો અને સંપ્રદાયો હોવા છતાં તેઓ એક બીજા સાથે હળીમળી રહી શકતા હતા, એક બીજાને પચાવી શકતા હતા. આજે એથી વિપરીત દશા છે. પ્રજા જીવનમાં તે સંસ્કાર અને કર્તવ્યપરાયણતા નહિં હોય, પ્રજા અને રાજ વચ્ચેનો સહકાર નહિં હોય તો સરકાર ગમે તેટલા કાયદા કરશે તે સર્વ નિષ્ફળ જવાના. આપણી સામે જ્યારે જ્યારે ધાર્મિક, રાજદારી કે સાંપ્રદાયિક પ્રશ્નો આવીને ખડા થાય છે ત્યારે ત્યારે આપણે ખજાણી ઊઠીએ છીએ પણ કાંઈ ચોક્કસ નિર્ણય લઈ શકતા નથી. આ એક મહાન ત્રુટી છે. નિર્ણય કરવાની તાકાત આપણમાં નથી.

આપણને જે વસ્તુ જોઈએ છીએ તે આપણે પૈસાથી પેદા કરવા માંગીએ છીએ. આત્મભોગ આપવાની આપણમાં તાકાત નથી. ભારતમાં થઈ ગયેલા વિદ્વાનો અને મહર્ષિઓ કાંઈ પૈસાથી પાક્યા નથી. આ યુગમાં કેવળ પૈસાથી કાંઈ બની શકતું નથી, પણ આત્મભોગથી જ બની શકે છે. પ્રાચીન રાજવીઓનાં ચરિત્રો ઉજવળ હતાં. આજના તેમનાં ચરિત્રો આપણને વિચાર કરતા કરી મૂકે છે.

આજે સૌ પોતે પોતાની સંસ્કૃતિમાંથી ખસીને ગમે તે સંસ્કૃતિમાં આવી પડે છે. પ્રાચીન વખતમાં બ્રાહ્મણો મહર્ષિઓ ન્યાય અને શિક્ષા કરતા હતા ત્યારે વર્ણમાં તેઓ ઉચ્ચ ગણાતા હતા. પણ તેમનામાંથી નૈતિકપણું ચાલ્યા જતાં તેઓના ઉપર ક્ષત્રિઓનું વચ્ચેનું જામ્યું, રાજાઓ પોતાનો ધર્મ ભૂલ્યા, મોજશોખી બન્યાં અને તેઓનાં ઉપર ધનવાનોનું વચ્ચેનું જામ્યું. ધનવાનો(વૈશ્યો)માં સત્તા અને લોભ એટલા વધ્યા કે તેઓના ઉપર આજે શૂદ્રોનું વચ્ચેનું જામવા લાગ્યું છે. આજે દુનિયામાં શૂદ્રોની સંસ્કૃતી જીવતી રહે છે. લોભવૃત્તિ સિવાય બીજી કાંઈ વૃત્તિ કામ કરતી નથી. આજે રાજાઓ આપણા દેખતાં ભુંસાઈ રહ્યા છે, કારણ તેઓની લોભવૃત્તિ છે. વૈશ્યોને પોતાની સંસ્કૃતિ નહિં સાચવે તો તેઓ ટૂંક વખતમાં જ ભુંસાઈ જશે. અને આપણું નૈતિક જીવન સુધારવાની ખાસ જરૂર છે. તે સિવાય આપણને મળેલી સ્વતંત્રતા-આઝાદીનો ખરો લાભ આપણને મળવાનો નથી.

પ્રાચીન સાહિત્ય આપણી જીવન સંસ્કૃતિ વિકસાવવા માટે ખાસ જરૂરી છે. જે પ્રજાને પોતાના જીવનનો વિકાસ સાધવો છે તેને જો પ્રાચીન સંસ્કૃતિનું જ્ઞાન નહીં હોય તો તે કાંઈ પણ મેળવી શકે નહિં. આપણી સંતતિને ચારિત્રવાન અને સંસ્કારી બનાવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

શાસનસમ્રાટ શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીના સ્વર્ગારોહણ નિમિત્તે જામનગરમાં થયેલાં વાર્ષિક કાર્યો.

શાસનસમ્રાટ ભારતની ભવ્ય વિશ્વતિ જગદ્ગુરુ મહાન્ જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીજીના સ્વર્ગવાસના સમાચાર જામનગરખાતે પહોંચતાં, તેઓશ્રીજીના પદાર્પણ પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રી વિજયલાવણ્યસૂરીશ્વરજી મ. સા., તથા તેમના વિદ્વાન્ શિષ્ય પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી દક્ષવિજયજી મ. શ્રી તથા પ્રશિષ્ય વિદ્વાન્ મુનિવર્ધ શ્રી સુશીલવિજયજી મ. આદિ મુનિમંડળ સમેત મંદિરે સખત આઘાત લાગવા સાથે અપાર દુઃખ થયું હતું, નૂતન વર્ષારંભની પ્રજ્ઞાતે ચતુર્વિધ શ્રી સંઘ સમક્ષ દેવવંદન કર્યું હતું. અને પૂ. મુ. શ્રી દક્ષવિજયજી મ. શ્રીએ દર્દભર્યા હૃદયે સ્વ. સૂરીશ્વરજીના જીવનનો ટૂંક પરિચય, સમાજ ઉપરના અપાર ને અવિરમરણીય ઉપકારોનું દિગ્સચન કરાવી, શ્રી સંઘને અઘ્રાધ્યોચ્છવ અને શાંતિસ્નાત્ર કરવાની પ્રેરણા કરી હતી.

આદ્ય કાર્તિક શુદ્ધ પાંચમે એટલે કે જ્ઞાનપંચમીના રોજ દેવયાગના વિજ્ઞાણ ચોકમાં સ્વ. સૂરીશ્વરજીના સ્વર્ગારોહણ અંગે વિરાટ શોકસભા અન્ને પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી વિજયલાવણ્યસૂરીશ્વરજી મ. શ્રીની નિશ્રામાં ભરવામાં આવી હતી. શરૂઆતમાં પૂ. આચાર્યશ્રીજીના મંગળાચરણ આદ્ય આજ્ઞાઓએ દેવચુર્વજકદારા સ્વ. સૂરીશ્વરજીની સ્તુતિ કરી હતી. ત્યારબાદ માજી મેજસ્ટ્રેટ સાંકળચંદલાલ, વકીલ જમનાદાસભાઈ, માધવજીભાઈ, ખુશાલભાઈ તથા અચ્છાબાબા પ્રમુખ વક્તાઓએ સ્વ. સૂરીશ્વરજીના વિશિષ્ટ જીવનની વિશિષ્ટતાઓને વિવિધરીતે યાદ કરી કરીને સાશ્રુનયને શ્રદ્ધાંજલી સમર્પી હતી. બાદ પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી દક્ષવિજયજી મહારાજશ્રીએ ગદ્ગદ કંઠે સ્વ. સૂરીશ્વરજીનો પોતાના ઉપરનો મહાન ઉપકાર, જગત ઉપર કરેલા મહાન ઉપકારો, જિંદગીના જોખમે પણ કરેલા તીર્થોના ઉદ્ધારો, જૈન જગતને સમર્પેલા સ્વ. સૂરીશ્વરજી સુદ્ધિનિધાન, અખંડ ભક્ત

તેજેમૂર્તિ, અનેક રાજ-મહારાજાઓના પ્રતિષ્ઠાધક, અનેક વિદ્વાનોના ઉત્પાદક, પોષક આચાર્યસંસ્કૃતિના પ્રચારક, ન્યાય વ્યાકરણ સાહિત્ય તેમજ પદ્ધતિના જ્ઞાતા, આગમના પારગામી, મહાપ્રતાપી પુરુષ હતા. આજે તેઓશ્રીના જવાથી જૈન જૈનેતર જગતને એક ન પૂરી શકાય એવી મહાન ખોટ આવી પડી છે. પ્રાંતે શાંતિસ્નાત્ર ને અઘ્રાધ્યોચ્છવ કરવાનો નિર્ણય થતાં સારો ફાળો થયો હતો. અને વિજ્ઞાશ્રીમાળી જ્ઞાતિના શેઠશ્રી પ્રજ્ઞારામભાઈએ પોતાના તરફથી સ્વ. સૂરીશ્વરજીના સ્વર્ગવાસ નિમિત્તે શેઠને દેર કાયમી આંગી માટે રકમ મૂકવાનું તથા પાંચ વર્ષ સુધી દર બેસતે મહિને સ્નાત્ર લણાવવાનું જાહેર કર્યું હતું.

શાંતિસ્નાત્ર, ૧૧ જિનમિંબોની પ્રતિષ્ઠા, મૂળનાયકજી સહિત ૪૦ મોઢા પદોના અભિષેકો, સમવસરણુની લવ્ય રચના ને જીવદયાનો ફાળો.

શેઠ રાયસી શાહે બંધાવેલા શ્રી શાંતિનાથજીના દેરાસરમાં ઓચ્છવ મંડાણો હતા, વિજય સુદ્ધર્તે કુંભરથાપના થઈ હતી. દરરોજ વિવિધ પ્રકારની પૂજા, અહાર અભિષેકની ક્રિયાઓ, નવમહાદિ પૂજન અને છેવટે ૪૦ અભિષેકની ક્રિયા, જિનપ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા અને છેવટે માગશર શુદ્ધ ૨ ના રોજ શાંતિસ્નાત્ર ઉત્સાહપૂર્વક લણાવવામાં આવ્યું હતું.

પૂ. આ. દેવ શ્રી વિજયલાવણ્યસૂરીશ્વરજી મ. આદિ ઠાણાં માગશર વદ એકમે અદિથી વિહાર કરી કદંગગિરિ તરફ પધારશે.

વિહાર.

પૂ. પા. શ્રી યુગવીર આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભ-સરિજી મહારાજ પોતાની શિષ્યપ્રશિષ્યાદિ મુનિમંડળી સહિત સાદરીથી કા. વ. એકમે વિહાર કરી શ્રી

રાણપુર તીર્થની યાત્રાર્થે પધાર્યા હતા. ત્યાંથી સાદડી પધારો કા. વ. છઠે વિહાર કરી મુંડારા, આઠમે લાઠરા, લુણાવા પધાર્યા. બારસે સેવાડી થઈ ગાદશી વિઘ્નપુર પધાર્યા.

દરેક ગામના શ્રી સંધેએ આચાર્યશ્રીજીનું અપૂર્વ સ્વાગત કર્યું હતું. સંકાન્તી લુણાવામાં કરવામાં આવેલ. રથયાત્રાનો વરધેડો સમારોહથી કાઢવામાં આવેલ હતો. લગ્ન સ્થાગત કરવામાં આવ્યું. આજેજ શુભ મુહૂર્તમાં વિઘ્નપુરના દહેરાસરમાં અને શ્રી રાતા મહાવીરજી એમ બંને સ્થળોએ કુંભસ્થાપના કરવામાં આવેલ હતી. ત્યાં આચાર્યશ્રીજીએ પોતાના શુભ હસ્તે વાસક્ષેપ કર્યો અને રાતા મહાવીરજીને વાસક્ષેપ પંચાસજી સમુદ્રવિજયજી અને પંચાસ પૂર્ણાનંદવિજયજીએ કર્યો હતો. આજથી અંજનશલાકા અને પ્રતિષ્ઠાના વિધિવિધાન શરૂ થયાં.

નવગ્રહપૂજનાદિ વિધિવિધાન કરાવવામાં આવ્યા અને પંચકલ્યાણકા વગેરેના વરધેડાઓ સમારોહથી કાઢવામાં આવ્યા.

માગશર સુદિ ૬ ઠે વિઘ્નપુરના શ્રી મહાવીર સ્વામીજી અને ચાંદી વગેરેની લગ્ન પ્રતિમાઓની સોએકની અંજનશલાકા આચાર્યજીના વરદ હસ્તે શ્રી રાતા મહાવીરજીના દહેરાસરમાં પ્રતિષ્ઠિત પ્રતિમાઓ આદિની તેમજ ન્યાયાભોનિધિ જ્ઞાનાચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રીમદ્વિજ્યાનંદસૂરીશ્વર (આત્મારામજી) મહારાજની પ્રતિકૃતિની આચાર્યશ્રીના શુભ હસ્તે તેજ દિવસે પ્રતિષ્ઠા થઈ માગશર સુદ દશમે વિઘ્નપુરના દહેરાસરમાં શ્રી સંભવનાથજી અને શ્રી ચંદ્રપ્રભુજીની આચાર્યશ્રીજીના વરદ હસ્તથી અને રાતા મહાવીરજીની ભોંયરામાં શ્રી મહાવીરસ્વામીજીના પ્રતિમા બિરાજમાન કરવામાં આવી, વાસક્ષેપ પં. શ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજે કર્યો હતો.

નવમીએ સાદડી, લાઠારા અને બેડા ત્રણ ગામોના શ્રીયુત રતનચંદજી, ધીરચંદજી અને શિવચંદજીનો દીક્ષાના વરધેડો રતનચંદજીના બંધુઓ

દાનમલજી, પુનરાજી, મોહનલાલજીના તરફથી ધામધૂમપૂર્વક ચઢાવવામાં આવ્યો હતો.

દશમે ગામ બહાર વટવક્ષ નીચે હળસોની મેદનો અને તેઓશ્રીના સગાસંબંધીઓ વચ્ચે આ ત્રણે ભાગ્યવાનોને આચાર્યશ્રીજીએ ભાગવતી દીક્ષા પ્રદાન કરી મુનિ શ્રી ન્યાયવિજય, પ્રીતિવિજય અને હેમવિજયજીના નામોથી જાહેર કર્યા અને પંચાસ સમુદ્રવિજયજી, આચાર્યશ્રી વિજયવિદ્યાસરિજી, પંચાસ પૂર્ણાનંદવિજયજીના શિષ્યો તરિકે પ્રસિદ્ધ કર્યા પછી ધામધૂમ સહિત શહેરમાં પધાર્યા.

બીજાપુરના શ્રીસંધે અજય ઉત્સાહ તથા ઉદારતાપૂર્વક બંને મહોત્સવ કર્યાં.

મ. સુ. બારસે આચાર્યશ્રી આબૂ તરફ વિહાર કરવાના હતા, પરંતુ વિઘ્નપુરના ઠાકોર સાહેબ દેવાસિંહજી આદિની આગ્રહભરી વિનંતીને માન આપી તેરસે વાજતેગાજતે રાવળા (રાજમહેલ)માં પધારી જાહેર વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું.

પછી ઠાકોર સાહેબે આચાર્યશ્રીજીને આદર, કામળી વહોરાવી, વાસક્ષેપ લઈ આચાર્યશ્રીજીને ધર્મચુરુ તરીકે સ્વીકાર્યા.

આચાર્યશ્રીજીના સદ્ગુપદેશથી કા. વ. ૧૪ થી મ. સુદિ ૧૦ સુધી પોતાના તાબાના ગામોમાં જવદયા પળાવી હતી. (જવહિંસા બંધ કરાવી હતી) અને દર વર્ષે મ. સુ. ૬ અને દશમીએ જવદયા પળાવવા જાહેર કર્યું હતું.

દિવસના ત્રણ વાગે આચાર્યશ્રીજી આદિએ શ્રી સિદ્ધાયલજી તરફ વિહાર કર્યો. લગભગ દોઢેક માઇલ પધાર્યા હશે ત્યાં એક મોટર આવી એમાંથી ગોઠવાડના શેઠ મુળચંદજી રોડોડ આદિ આગેવાનો જતરી પૂ. પા. શ્રી આચાર્યશ્રીજીના ચરણકમલો પકડી વિનંતી કરી કે-સાહેબજી અમોએ અખિલ ભારત-વર્ષ જૈન કોન્ફરન્સ ભરવાનું નક્કી કર્યું છે. આપ ત્યાં પધારો. ઇત્યાદિ કથાલુ ચુરુદેવે એઓની વિનંતી સ્વીકારી પોષ દશમીના મેળા ઉપર વરકાણા પધારવા વિહાર લંગાવ્યો.

મારવાડમાં જન્મતિ.

પૂ. પા. શ્રી આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ મહારાજ આદિ સપરિવાર ગોડવાડના આગેવાનોની અત્યાગ્રહભરી વિનંતીથી મ. વ. નવમીએ શ્રી વરકાણાતીર્થે પધાર્યા. પંચમ, મારવાડ, આદિ દેશ-દેશાવરના ભાવિકોએ સુંદર સ્વાગત કર્યું.

પોષ દશમીએ શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું જન્મ કલ્યાણક આચાર્યશ્રીજીની અધ્યક્ષતામાં ધામધૂમથી ઉજવ્યું. ભજનો, ભાષણો આદિ થયા અને પૂજા, વરધાડો આદિ કાર્યો થયાં. આજે સંક્રાન્તી હોવાથી આચાર્યશ્રીજીએ માંગલિક સ્તોત્ર શ્રવણ કરાવી પોષ સંક્રાન્તીનું નામ સંભળાવ્યું. પ્રતિવર્ષે અત્રે પોષ દશમીનો મેળો ભરાય છે. જૈન જૈનેતરો હજારોની સંખ્યામાં શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના દર્શનનો લાભ લે છે આ વર્ષે પણ ખૂબ ઠાઠથી મેળો ભરાયો હતો.

ગોડવાડના આગેવાનોએ પોષ સુદિ પુનમ અને પ્રતિપદા શ્રી ગોડવાડ પ્રાન્તીય યોસવાલ સંમેલન વરકાણા તીર્થ પર ભરવાનું નક્કી કર્યું છે અને અખિલ ભારતવર્ષીય જૈન શ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ મહા સુદિમાં ફાલના મુકામે ભરવાનું નિશ્ચિત કર્યું છે.

મ. વ. તેરસે મુંબઈના આગેવાન શેઠિયાઓનું ડાયુટેશન આવતું યોમાસું મુંબઈ કરવા અને બીજા આંખનું યોપરેશન મુંબઈ જ કરાવવા આચાર્યશ્રીજીને વિનંતી કરવા આવ્યું. અને આચાર્યશ્રીજી આદિને આગ્રહભરી વિનંતી કરી, પરંતુ લાંબો રસ્તો હોવાથી જો અને તે ખર્ચ, જેવી ક્ષેત્રપર્શના.

મહા સુદિ સુધી આચાર્યશ્રીજીનું ગોડવાડ પ્રાન્તમાં વિચરવાનું થાશે. આગેવાનો પોતાપોતાના ગામમાં પધારવા આગ્રહભરી વિનંતીઓ કરી રહ્યા છે.

મહાન વિશ્લૂતિ પરમ ઉપકાર આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિશ્વરજી મહારાજ સપરિવાર ઉપકાર કરતાં કરતાં સાદરીથી વિહાર કરી બીજાપુર-મારવાડમાં પ્રતિષ્ઠા અંજનશક્તાકા વગેરે માંગલિક કાર્યો

કરી શ્રી પવિત્ર શત્રુંજય તીર્થની યાત્રા કરવા માટે સતત વિહાર કરવો શરૂ કર્યો, સૌરાષ્ટ્રની જૈન પ્રજા કૃપાળુ આચાર્યશ્રીના દર્શન, ઉપદેશ માટેની આનંદપૂર્વક આકાંક્ષા સેવતી હતી, પરંતુ ભાવિભાવ અળવાન હોવાથી વરકાણા મુકામે મારવાડના જૈન બધુઓની શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન કોન્ફરન્સને પોતાનાં આંગણે બોલાવી સચેતન કરવાની ઈચ્છા થતાં, આચાર્ય મહારાજને ધણા જ આગ્રહપૂર્વક વિનંતિ કરી ફાલના કોન્ફરન્સના અધિવેશન ઉપર સ્થિરતા કરવા, તેને આશિર્વાદપૂર્વક સચેતન કરવા આચાર્ય મહારાજે જરૂરીયાત રીતીકારી અને આ કાર્ય પણ સફળ જૈન સમાજ માટે અતિમહત્વનું હોવાથી નેઓ સાહેબના શુભ પ્રયત્ને કોન્ફરન્સનું ૧૭ મું અધિવેશન તા. ૨-૨-૫૦ ના રોજ ભરવાનું નક્કી થયું છે, તે વખતે આચાર્યદેવનો આશિર્વાદ અને શુભ પ્રયત્ન, અને હાજરીરૂઠે જૈન કોન્ફરન્સનું આ અધિવેશન સફળ થશે. તે સચેત થઈ શાસન-પ્રભાવક અને એમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ. (સભા.)

સાહ્યાર-સ્વીકાર.

નામિતાં પુસ્તકો સહાને બેટ મળ્યો છે. તે આહ્યાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

૧. શ્રી વાક્ષિક સ્વમ્ - (પ્રતાકાર) આચાર્ય શ્રી વિજયભક્તિશ્વરજી તરફથી.

૨. સિરિ જંબૂસામિ ચરિત્તઃ - (પ્રાકૃત) શ્રી વૃદ્ધિ-તેમિ-અમૃત ગ્રંથમાળા ગ્રંથક ૧૬ પ્રકાશક તરફથી.

૩. શ્રી પયન્ના સંગ્રહઃ - (સાર્થ) પ્રકાશક શેઠ ઝવેરચંદ રામાજી. નવસારી.

૪. હરિહંમ પુષ્પમાળા સ્તવનાદિ સંગ્રહઃ - પ્રકાશક સંઘવી મુજીભાઈ ઝવેરચંદ પાલીતાણા.

ઉપરનાં નં. ૩ નં. ૪ નાં પુસ્તકો મહેતા નાગરદાસ પ્રાગજીભાઈ મારફતે બેટ મળ્યા છે.

આગલા અંકોમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ત્રણ વર્ષોમાં અમારા માનવંતા સભ્યોને મળેલા અનુપમ ગ્રંથોની ભેટનો લાભ.

શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર, શ્રી મહાવીર ભગવાનના યુગની મહાદેવીઓ, શ્રી વસુદેવ હિંદી સાપાંતર, શ્રી શાંતિનાથ ચરિત્ર અને શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર જેવા ગ્રંથો સં. ૨૦૦૩-૨૦૦૪-૨૦૦૫ એ ત્રણ વર્ષોમાં રૂ. ૪૫) ના ભેટ આપવામાં આવ્યા છે અનેક પ્રશંસાના પત્રો સભાને મળ્યા છે. વળી :—

અમોને પુછવામાં આવે છે કે :—

આ સભામાં નવા સભાસદોની વૃદ્ધિ કેમ થતી જાય છે ?

સ્થિતિ સંપન્ન જૈન બંધુઓ અને બહેનોએ જાણવા જેવું :—

આ સભાનો પ્રમાણિક વહીવટ, દર વર્ષે રિપોર્ટ સરવૈયું વગેરેનું પ્રકાશન, સદર જમીનગીરીમાં નાણાનું રોકાણ અને ગયા અંકોમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ગયા ત્રણ વર્ષોમાં રૂ. ૪૫) ના પુસ્તકો (જે આત્મકલ્યાણના ઇચ્છુકને તે રીતે, —આર્થિક લાભની દૃષ્ટિવાળાને તે રીતે) અને દર વર્ષે પેદન, તથા લાઇફ મેમ્બરોને પૂર્વાચાર્ય મહારાજકૃત મહાપુરૂષો અને સ્ત્રી રત્નોના સચિત્ર સુંદર આકર્ષક મહોટા ગ્રંથોના ભેટનો લાભ પુષ્કળ રીતે જ આ સભા ઉદારતાથી આપે છે. તેજ રીતે આ સંવત ૨૦૦૬ની સાલમાં નીચે લખેલા ચાર ગ્રંથો ૧ શ્રી દમયંતી ચરિત્ર, ૨ જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ બીજો, ૩ આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો ભાગ બીજો અને ૪ જૈનમતનું સક્ષિપ્ત સ્વરૂપ પણ મનન કરવા જેવું એ ચાર ગ્રંથો નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરોને પણ ભેટ આપવાના છે. (બાઇડીંગ થાય છે. જૈન બહેનો- બંધુઓએ યુરુ અને સાહિત્ય-માનભક્તિનો પણ સાથે જ લાભ લાઇફ મેમ્બર થઇ લેવાનો છે.)

વાંચો તે ગ્રંથોની નીચે મુજબ જાહેર ખચર—

૧ મહાસતી શ્રી દમયંતી ચરિત્ર.

શ્રી માણિક્યદેવસૂરિ વિરચિત મૂળ ઉપરથી અનુવાદ. સચિત્ર.

પૂર્વનો પૂણ્યયોગ અને શીલનું માહત્તમ સતી શ્રીદમયંતીમાં અસાધારણ હનું, તેનો શુદ્ધ અને સરલ ભાષામાં અનુવાદ કરાવી અમારા તરફથી પ્રકાશનનું કાર્ય શરૂ કરેલ છે. આ અનુપમ રચનામાં મહાસતી દમયંતીના અસાધારણ શીલ મહાત્મ્યના પ્રભાવવડેના ચમત્કારિક અનેક પ્રસંગો, વર્ણનો આવેલ છે, સાથે નળરાગ પ્રત્યે અપૂર્વ પતિભક્તિ, સતી દમયંતી સાસરે સીધાવતાં માથાપે આપેલી સોનેરી શિખામણો, જુગારથી થતી ખાનાખરાબી, ધૂત જનની ધૂર્તતા, પ્રતિજ્ઞાપાલન, તે વખતની રાજધનાતિ, સતી દમયંતીએ વન નિવાસના વખતે, આવતા સુખ દુઃખો વખતે ધીરજ, શાંતિ અને તે વખતે કેટલાયે મનુષ્યોને ધર્મ પમાડેલ છે તેની ભાવભરીત નોંધ, તેમજ પુણ્યસ્ત્રોક નળરાગના પૂર્વના અસાધારણ મહોટા પુણ્યબંધના યોગે તેજ ભવમાં તેમના માહાત્મ્ય, મહિમા, તેમના નામ સ્મરણથી મનુષ્યોને થતા લાભો વગેરેનું અદ્ભુત પઠન પાઠન કરવા જેવું વર્ણન આચાર્ય મહારાજે આ ગ્રંથમાં આપ્યું છે. બીજી અંતર્ગત સુબોધક કથાઓ પણ આપવામાં આવેલી છે. ફેમ ૩૯ પાના ૩૧૨ સુંદર અક્ષરો, સુંદર બાઇડીંગ કવર ઝેકેટ સહિત કિંમત રૂ. ૭-૮-૦ પોરે જ જુદું.

Reg. No. B. 314

૨ જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ બીજો.

લેખક—આચાર્યશ્રી વિજયકંતુરસૂરિ મહારાજ.

જ્ઞાનના પરિપાકરૂપે ધાર્મિક, નૈતિક અને સામાજિક વિષયો, લેખો કે જે સંસારમાં અટવાયેલા મનુષ્યને સાચી માનવતાનો રાહ બતાવનાર, આબાલવૃદ્ધ સર્વજન સમૂહને હૃદયસ્પર્શી થતાં મનનપૂર્વક પઠનપાઠન કરનારને બોધપ્રદ અને સાથે આત્મિક આનંદ થવા સાથે મનુષ્ય જન્મની કેમ સફલતા થાય તેવી રીતે સાચી સુગંધી પુષ્પમાળારૂપે ગુંથી સાદી, સરલ, રાચકલાપામાં તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. સાતમા વર્ષ ઉપર આ ગ્રંથના પ્રથમ ભાગનું (એક હજાર કોપીનું) પ્રકાશન થતાં જૈન જૈનેતર મનુષ્યોને ઉદારતાપૂર્વક એકેએક કોપી ભેટ આપવામાં આવેલી હતી, તેની જ ફરી વખત એટલી બધી પ્રશંસા સાથે માંગણી થતાં તેની બીજી આવૃત્તિ (એક હજાર કોપી)નું પ્રકાશન કરવામાં આવેલ તેનો પણ ઉપરોક્ત રીતે સફળપણે કરવામાં આવેલ હતો. આ બીજા ભાગમાં તેજ વિદ્વાન આચાર્યની કૃતિના નવા ૩૭ વિવિધ વિષયોનો સમૂહ છે, તેની કિંમત રૂ. ૪) છે. વિશેષ લખવા કરતાં પ્રકાશન થતાં વાંચીને લાભ લેવા નમ્ર સૂચના છે. (બાઇડીંગ થાય છે.)

૩ આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો ભાગ બીજો.

જનસમૂહનું કલ્યાણ કરનારા મહાન પૂર્વાચાર્ય મહારાજશ્રી રચિત કથાનુયોગ (કથા સાહિત્ય)માંથી જુદી જુદી આદર્શ (જૈન સ્ત્રીરત્નો) શીત્રવતી વગેરે પવિત્ર આઠ રમણીઓનું સુંદર, રસિક, બહેનો માટે આદરણીય, અનુકરણીય, આદર્શ સ્ત્રી-ગૃહિણી અને પવિત્ર સ્ત્રીરત્નો થવા માટે આ સતી ચરિત્રો આલંબનરૂપ છે. દરેક સતી ચરિત્રોનું પઠનપાઠન કરતાં અનેકવિધ આદર્શો અનુપમરીતે જોવાય છે. વિશેષ લખવા કરતાં વાંચકને મનનપૂર્વક વાંચવા નમ્ર સૂચના છે. સુંદર ટાઇપો અને સારા કાગળ ઉપર સરલ ગુજરાતી ભાષામાં મજાસુત અને આકર્ષક બાઇડીંગથી તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૨-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું. (બે ગ્રંથોના ફોર્મ ૩૭ પાના પદર શુમારે)

૪ જૈન મતનું સ્વરૂપ.

લેખક—સદ્ગત ન્યાયાંભોનિધિ શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ. (સરલ હિંદી ભાષામાં)
શ્રી વિજયાનંદસૂરિ સ્વર્ગશિલ્પ અર્ધશતાબ્દિ પ્રકાશન (નં. ૨ અને શ્રી લખિંધસૂરીશ્વર જૈન ગ્રંથમાળા નં. ૨૫)

આ ગ્રંથના લેખક મહાનવિભૂતિની છે. આ ગ્રંથમાં સંક્ષિપ્તમાં નવતરવે, પદ્ધતિ, કર્મોનું સ્વરૂપ, સાધુ ગૃહસ્થોના ધર્મોચિત સ્વરૂપ, દિનકર્તવ્ય વગેરેનું સ્વરૂપ આપવામાં આવેલ છે. જે પ્રાથમિક જ્ઞાન માટે ઉપયોગી પુસ્તિકા છે. તે જુદા અમારા માનવતા લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ આપવા આચાર્યશ્રી વિજયલખિંધસૂરિજી મહારાજે મોકલી છે તે માટે આભાર માનવામાં આવે છે.

આવૃત્તી ૨૦૦૭ની સાત માટે લાઇફ મેમ્બરોને નવા ગ્રંથો નીચે લખેલાં સચિત્ર જે છપાય છે તે ભેટ આપવામાં આવશે.

- ૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુ ચરિત્ર સચિત્ર
- ૨ શ્રી દેવભદ્રાચાર્યરચિત શ્રી કથારત્નકોષ પ્રથમ ભાગ જેમાં (સમ્પૂર્ણત્વનું) વિરતૂત સ્વરૂપ દરેક બોલ ઉપર સુંદર કથાઓ સહિત.)

મુદ્રક : શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ : શ્રી મહાદેવ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : દાણાપીઠ-ભાવનગર.